

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXV. Ч. 19 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 11 ТРАВНЯ 1995.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ -- PRICE 50 CENT

SCRANTON, PA MAY 11, 1995. YEAR LXXXV. No. 19

ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ НА "ВЕРХОВИНУ" НА ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ПЛЯНУЙТЕ ВЖЕ ТЕПЕР ПОБАЧИТИ СЛАВНИЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ

НА ОСЕЛІ УБСОЮЗУ "ВЕРХОВИНА", ГЛЕН СПЕЙ, Н.Й., 14, 15, 16 ЛИПНЯ 1995 Р.

ЗАЯВА З НАГОДИ 50 РІЧНИЦІ ЗАКІНЧЕННЯ II СВІТОВОЇ ВІЙНИ В ЄВРОПІ

8 і 9 травня ц.р., припадає 50-та річниця закінчення війни в Європі. Вона принесла страждання для мільйонів людей, і, що до жертв, напевно, увійшла до історії людства як найбільш кривава. У списках народів, які понесли жертви, Український Народ стоїть на одному з перших місць, бо його нищили дві жорстокі сили: брунатний фашизм та червоний комунізм.

На жаль, травень 1945 року не приніс кінця стражданню нашого народу — він лише замінив одного окупанта іншим.

Хоча слід відзначити 50-річчя перемоги над брунатним нацизмом, дату 8-го і 9-го травня ніяк не можна вважати "вітчизняною перемогою" для нашого народу. Тому нас дивує рішення уряду сьогоднішньої незалежної Української Держави брати участь у відзначенні цієї річниці в Москві — осідку окупанта і поневолювача. І це особливо вражає у той час, коли в незалежній Українській Державі ще й досі не надано соціальних пільг воїнам УПА.

Ми клонимо голови перед воїнами, які, перебуваючи в рядах різних військових формацій — Української Повстанської Армії, армії США, Великобританії чи в арміях інших союзників, включно з Червоною Армією, загинули у боротьбі з нацизмом. У цій боротьбі ми загубили мільйони наших юнаків і дівчат. Ми клонимо голови також перед жертвами жорстокого знущання над нашими людьми в концентраційних таборах чи в наслідок переселення. Ми клонимо голови перед жертвами тих юнаків, які змагалися в лавах Української Національної Армії чи в лавах інших формацій німецького поневолювача. Вони також стали жертвами брунатного нацизму.

Справжня Вітчизняна Перемога — чи всенародна перемога — наспіла для нашого народу щойно 24 серпня 1991 року. Тому тепер, відзначаючи перемогу над фашизмом, достойно вшануємо пам'ять наших воїнів, які загинули у Другій світовій війні та у визвольних змаганнях інших часів. Гоїмо наші національні рани, щоб наш народ міг пишатися справжньою всенародною перемогою і працювати над закріпленням незалежної, демократичної держави! Щоб син українського упіста і син українського червоноармійця змогли спільно сісти за стіл родинної злагоди та національного об'єднання.

Нью-Йорк, 1 травня 1995 р.

Український Конгресовий
Комітет Америки

Українська Американська
Координаційна Рада

1 ТРАВНЯ У КИСВІ

Київ (Укрінформ). — Масава колона представників Комуністичної, Соціалістичної і Селянської Партиї та ряду інших організацій лівої орієнтації на чолі зі своїми лідерами пройшла 1 травня від площі Слави до площі Ленінського комсомолу, де відбувся мітинг. На мітингу виступив голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Він же ж голо-

ва Соціалістичної Партиї України. Можна по-різному говорити про суть сьогоднішнього дня. Але коли мова йде про свято солідарності трудящих, то це говориться про тих людей, які чесно заробляють собі на кусок хліба. Нам ще багато доведеться працювати, щоб життя стало кращим. Сьогодні не потрібні голі гасла і фрази. (Закінчення на стор. 6-й)

УКРАЇНСЬКІ МІЛЬЯРДИ ЗА РОСІЙСЬКІ МЕДАЛІ

Київ (Укрінформ). — Звернення Співки Офіцерів України до українських ветеранів Другої світової війни продовжує хвилювати ветеранів Полтавщини. Вони, як правило, різко негативно реагують на пропозицію СОУ відмовитися від закупівлі за 18 мільярдів російських рублів ювілейних нагород Російської Федерації і спрямувати ці, виділені Українською Державою кошти, на допомогу малоза-

безпеченим ветеранам, інвалідам, їхнім сім'ям та дітям-сиротам.

Як повідомляє "Зоря Полтавщини", не примусила на себе чекати і їхня офіційна реакція з цього приводу. Газета інформує, що президія полтавської обласної ради ветеранів прийняла спеціальну заяву, у якій від імені 55 тисяч ветеранів Полтавської області за-

Л. Храплива

УКРАЇНСЬКИМ МАТЕРЯМ

Поклін Вам, Матері Великого Народу!
Поклін і ділам Вашим, і недолі, —
Що з ними Ви тернистим шляхом, крізь негоду,
Сміливо йшли, святі без авреолі.

Поклін Вам, Матері, що ждали сина з лісу,
В тривожні дні і в ночі ще лютіші,
Аж поки гостре цокотіння крісів
Сказало Вам: — Він вже не прийде більше!..

Поклін Вам, Матері, що бій вели нерівний
За синьо-жовту стрічку в серці сина,
Що зберегли йому вогонь чарівний,
Хоч холодом морозила чужина.

Поклін Вам, Матері! Вже близька та хвилина,
Що переможе сили всі ворожі,
Воскресить мертвого — спасе живого сина,
А Вам на шлях тернистий — кине рожі!

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ЗУСТРІЧАВСЯ З ПАПОЮ

Київ (Укрінформ). — З нагоди своєї візити до Італії, Президент Л. Кучма зустрівся також з Папою. Як повідомив опісля голова Адміністрації Президента України Дмитро Табачник, у Ватикані невдовзі з'явиться посол України. Запевнив про це Папу Івана Павла II під час розмови з ним Леонід Кучма. Такий крок, — сказав Дмитро Табачник, буде зроблено на прохання Папи, який виявив великий інтерес до розбудови незалежної Української Держави і готовий сприяти у цій роботі, у розв'язанні міжконфесійних проблем, що мають місце в Україні.

Зустріч з Папою Дмитро Табачник назвав однією з головних подій першого дня офіційної візити Президента України до Італійської Республіки. Другим важливим моментом, за його словами, є те, що Італія, як засвідчили зустрічі і переговори першого дня, рішуче підтримує бажання України ввійти до Ради Європи та участь України у Центральноєвропейській Ініціативі.

У відповіді на запитання щодо оцінки розмови віч-на-віч з Папою Іваном II, яка тривала понад годину, Леонід Кучма був лаконічним. "Ми зрозуміли один одного", — сказав.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ МАЙНА УБС

Скрентон, Па. — Контрольна Комісія Українського Братського Союзу в складі Михайло Цар — голова, Михайло Мохнач — заступник голови, Павло Коновал — секретар, Уляна Стек і Михайло Родицький — члени, започаткувала працю контролі майна та діловодства Українського Братського Союзу на оселі "Верховина", а закінчила у

Скрентоні.

Перед закінченням перевірки члени Контрольної Комісії відбули спільну зустріч з членами Виконавчого Комітету УБС, обмінявшись думками про планування праці на майбутнє для нашої організації. Докладний звіт Контрольної Комісії та її рекомендації будуть поміщені у "Народній Волі".

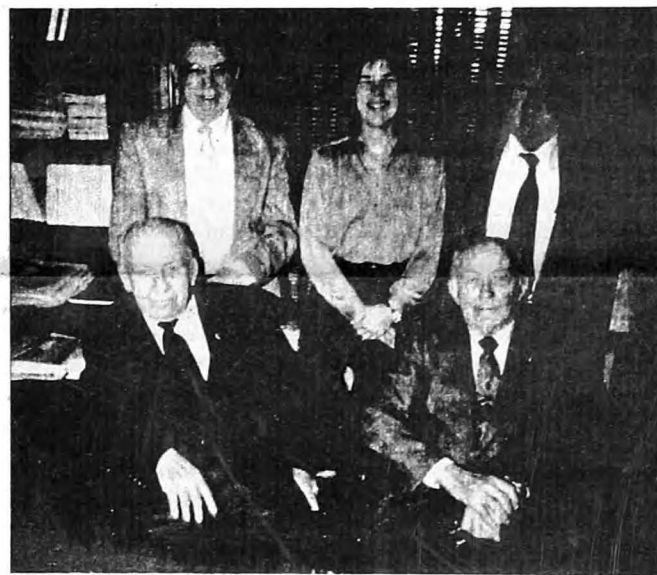

Фото: С. Ковальчук

Контрольна Комісія УБС. Сидять зліва: Михайло Цар і Михайло Мохнач. Стоять ліва: Михайло Родицький, Уляна Стек і Павло Коновал.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ВІДВІДУЄ ІТАЛІЮ

Київ (Укрінформ). — 2-го травня Президент України Леонід Кучма приїхав до Італії з офіційною державною візитом. У ході переговорів і консультацій на найвищому рівні обговорюються питання, що стосуються двосторонніх міждержавних відносин у різних сферах, розвитку торговельно-економічних і культурних зв'язків. Передбачається підписання ряду документів, зокрема, договору про дружбу і співробітництво між Україною й Італією, міжурядових

угод про взаємний захист інвестицій, про повітряне сполучення, програми про культурне співробітництво на 1995-1998 роки.

Як заявив міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко, візита Леоніда Кучми до Італії відбувається відповідно до стратегії зовнішньої політики України, один з напрямків якої — поглиблення політичного співробітництва, (Закінчення на стор. 6-й)

ПЕРЕДОЛІМПІЙСЬКА АКТИВІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ

Філадельфія (М. В-й). — Як ми вже повідомляли, свою участь у Передолімпійському Спортивному Джемборі, що відбувається в дні 27-29 травня у Філадельфії, зголосили "Леви" і "Крила" з Чикаго.

Надходять нові зголошення. На змагання приїдуть футбольна дружина "Черник" з Детройту і відбиванкова дружина Українського Культурного Центру з Воррен. У зма-

ганнях візьмуть участь також УСО "Тризуб" і УК "Леви" з Філадельфії. "Тризуб" змагатиметься у таких родах спорту: копаний м'яч і відбиванка (мужчини і жінки), а "Леви" у копаному м'ячі.

Про свою участь у змаганнях повідомили любителі гольфу. Біля вісімдесяти гольфістів із чотирнадцяти місцевостей США змагатиметься на зеленій мураві у цій передолімпійській імпрезі.

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ
(USPS 371-120)
440 Wyoming Avenue, Scranton, Pa. 18503-0350
Phone: 342-8897 (Area Code 717)

Ukrainian weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Home Office Address: 440 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18503-0350
Phone: (717) 342-0937 - 342-8897 - FAX (717) 347-5649
UFA Resort Center "Verkhovyna," Glen Spey, NY 12737
Phone: (914) 856-1323

Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions of section 532 P.L. and R.

Народна Воля
Микола Дупляк, редактор
Nicholas Duplak, Editor

Ukrainian Herald
Сергій Ковальчук, редактор
Serge Kowalchuk Jr., Editor

ПЕРЕДПЛАТА	SUBSCRIPTION
Для членів УБС:	For UFA members:
В США і в Канаді річно \$15.00	In USA and Canada per year \$ 15.00
Піврічно \$ 7.50	Per six months \$ 7.50
Для нечленів УБС:	For non-members:
В США і Канаді річно... \$20.00	In USA and Canada per year \$ 20.00
Піврічно... \$10.00	Per six months \$ 10.00
В інших країнах річно... \$22.00	In other countries per year \$ 22.00
Піврічно \$11.00	Per six months \$ 11.00

Ціна одного примірника 50 центів

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

У ПОКЛОНІ УКРАЇНСЬКИМ МАТЕРЯМ

Кожного року, в другу неділю травня, не тільки кожна дитина, але й кожна людина віддає шану своїй матері. Цього дня ми клонимо голови перед нашими найдорожчими мамами.

День Матері — це велике потрійне свято: свято Богородиці, свято Неньки України та свято всіх матерів. Місяць травень — найкращий місяць у році, також присвячений Пречистій Діві Марії — цариці неба і землі.

У День Матері ніхто з нас не може бути байдужий до цього імені, бо в кожного є своя мати. Кожен вшановує її по-різному: один має щастя привітати її добрим словом, в іншого лишився жалі, що не шанував краще своєї матері тоді, коли вона ще жила; ще інший передає своїй матері привіти, бо розлучили їх кордони й океани; без матері дитина найбідніша у світі, незалежно від інших багатств, бо в неї нема цієї дорогої людини, яку має більшість дітей.

Добра дитина вітає свою маму щирим словом любові, трояндами, поцілунком. Подібно вітають своїх матерів і дорослі люди. Слово "мама" для дитини — це великий захист у життєвих труднощах. Не диво отже, що для дитини мати, то Божа благодать.

Пречиста Діва Марія — це мати і покровителька українського народу. Вона піклувалась українськими князями та військовими дружинами, допомагала запорізьким козакам у завзятих боях з ворогами нашого народу, захищала в чудесний спосіб перед татарською навалюю, ставала надією Українських Січових Стрілців, порятунком вояків Української Повстанської Армії тощо. До неї молилися у сибірських тюрмах і таборах українські каторжани. У Матері Божій була надія українських патріотів, які боролися і мучились у великій тюрмі народів — в білій і червоній Росії. У неї вірили ті, хто благав у неї помочі. У ці травневі дні, подякуймо Матері Божій, що вислухала наших молитов, за те, що Україна скинула довговічне ярмо, а наш нарід здобув волю і незалежність.

Своєю матір'ю називаємо також нашу Батьківщину — Україну. Її чудова природа, гори, степи і море — додають їй надзвичайної краси, а наша мова — одна з найкращих мов у світі. Подякуймо нашим матерям за те, що навчили нас рідної мови, рідної молитви, що вчили нас любити наші предвічні релігійні і світські звичаї — українську культуру, бо цієї любов'ю і знанням ми багаті і повноцінні.

Сором тим матерям, що не вчили або не вчать своїх дітей милозвучної матірньої мови! Сором тим, що дозволяють своїм дітям її забувати, не посилаючи їх до українських шкіл. Без знання рідної мови — людина меншвартісна, сирота. Мати, яка не вчить своїх дітей рідної мови, — не заслуговує ні нашої пошани, ні пошани своїх дітей.

У ці травневі дні, а особливо у День Матері, віддаймо належну пошану нашим дбайливим матерям-патріоткам; матерям, які несли через життя великий обов'язок перед Богом, Батьківщиною і народом і сповняли його. Вони ж бо перші вчили нас відрізняти добро від зла; вчили вимовляти і любити рідне слово, наш поневолений донедавна край: передавали з покоління в покоління добру науку. В ім'я цієї науки жертвували своєю працею, щастям, а деколи й життям, бо приходилося жити деколи в дуже важких обставинах. Виховати молоде здорове фізично і душевно, а національно свідоме покоління — не було легко ані в Україні під чужими займанщинами, ані на чужині поза Україною.

Наших матерів, так земну, яка привела нас на світ, і небесну, Пресвяту Богородицю, яка нами опікується, не ми собі вибрали, але сам Бог їх нам дав. У серце земної матері Він поклав закон природної материнської любові. Цю природну любов і пошану дітей до матері Господь скріпив ще й заповіддю: "Шануй вітця твого і матір твою, щоб тобі було добре і щоб ти довго прожив на землі". Мати заслуговує на любов, пошану, признання і моральну підтримку не лише своїх дітей, але й усього суспільства. Нехай ім'я наших добрих матерів буде між нами у великій пошані з роду в рід.

ВЕЧІР "БРАТСТВА ТАРАСІВЦІВ" У КИЄВІ

Київ (УІС "Смолооскп"). — 7 березня в Будинку Вчителя Асоціація Студентів Києва, при сприянні видавництва "Смолооскп", організувала вечір "Вірні заповіту Кобзаря: Братство Тарасівців", присвячений першій українській політичній організації, яка поставила за мету національно-політичне визволення України.

Вечір відкрив виступ директора видавництва "Смолооскп" Осипа Зінкевича, який відзначив, що у час, здавалося б повного завмирання активного молодіжного руху, частина студентства попри все починає звертатися до джерел нашої історії, нашого духовного відродження.

"Profession de foi виправдане історією" — виголосив Олег Проценко — голова Асоціації Студентів Києва. Тарасівці, — говорив він, — гостро відчули проблему часу, його потреби, цілковиту зміну сфери їх реалізації, і тому, не цураючись українофілів, все ж перестали їх вважати за дійсних та щирих патріотів, людей ідеї. Значення народників у тому, що поставили вони українську ідею на науковий ґрунт, піднімаючи гальванізовані пласти національного минулого. Тарасівці ж, трансформували ту ідею у площину, де тільки вона й могла знайти своє остаточне вирішення. На мову політики переклали ідеї її поривання Великого Кобзаря.

Обґрунтуванню концептуальних підходів до визначення понять "нація" та "національність" у "Визнанні віри молодих українців" присвятив свою доповідь студент Віталій Чепяного. Він, зокрема, показав, яке місце посідає національний чинник у політичній програмі ранніх українських

самостійників. Торкнувшись філософських підвалин націоналістичної ідеології, виступаючий виголосив на дуалістичності національного у світогляді братчиків. Націоналізм, робить він висновок, може бути як руйнуючим чинником (і це вістря меча Тарасівців спрямували проти віджившого етнографізму), так і активним чинником державного будівництва, його нарізним каменем.

Першим кроком батька українського націоналізму була присвячена доповідь студента Сергія Лінецького — "Микола Міхновський: Апостол української державності". Особлива увага була приділена розвінчанням усталених стереотипів щодо постаті Міхновського. Відкидались численні звинувачення у "зологолічному націоналізмі", расизмі та ксенофобії, наголошувалося на тому, що Міхновський, власне, започаткував ідеологію територіально-державного патріотизму, продовжену в працях В. Липинського. Був зроблений висновок, що гасло Міхновського "Україна для українців" слід розглядати саме в цьому територіально-державному, а не етнічному контексті.

У мистецькій частині вечора взяли участь ансамбль народної музики "Синевір" (керівник Любомир Матейко, солістка Наталя Шелопницька), Андрій Чорнюк із піснею на слова тарасівця Мусія Кононенка "Гімн Український", Олег Проценко із піснею "Не знаю, не знаю..." на слова Юрія Клена. На відміну від подібних імпрез, вечір започатковано гімном "Ще не вмерла Україна", а сцена була прикрашена українською національною символікою.

ЗВЕРНЕННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ДО ПАРЛЯМЕНТІВ ЄВРОПИ

Київ (Укрінформ). — Україна розраховує на посилення міжнародного співробітництва, об'єднання інтелектуальних і матеріальних ресурсів світового співтовариства з метою подолання наслідків чорнобильської катастрофи. Про це йдеться у зверненні Верховної Ради України до парламентів країн Європейської Спільноти та "великої сімки" щодо проблем ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи. Воно було затверджене парламентом на сесії Верховної Ради України 26 квітня, у день дев'ятої річниці аварії на ЧАЕС.

Звернення має на меті інформувати світову громадськість і залучити її до активної співпраці у справі ліквідації наслідків катастрофи. У документі наголошується, що за своїми екологічними наслідками, чорнобильська катастрофа не має аналогів в історії. Лише у нашій країні територія, проживання на якій є небезпечним внаслідок аварії, перевищує 40 тисяч квадратних кілометрів; в Україні постраждало від наслідків аварії близько 3.7 мільйона осіб. У тому числі — 1.5 мільйона дітей. З кожним роком, підкреслюється у зверненні, все виразніше виявляється тенденція до погіршення стану здоров'я населення, особливо дітей. Серед громадян, що постраждали внаслідок чорнобильської

катастрофи, збільшується чисельність непрацездатних. При цьому, як стверджують спеціалісти, ще не досягнуто вершка захворюваності, зумовленого чорнобильським фактором.

За роки, що минули, наголошується у документі, чимало зроблено для ліквідації наслідків аварії. В нашій країні здійснюється державна політика щодо подолання наслідків чорнобильської катастрофи. На соціальний захист населення, здійснення робіт, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії, витрачається близько 5 відсотків бюджету України. Але, на жаль, реальні потреби у декілька разів вищі. Ці витрати лягли важким тягарем на національну економіку. За таких умов населення нашої країни з почуттям ширшої вдячності сприймає наукову, технічну і гуманітарну допомогу, яку надає світове співтовариство.

Водночас парламентарії привертають увагу і до того факту, що реальна загроза Чорнобилья існує і для інших країн світу. Пов'язано це насамперед з надзвичайно складними науково-технічними проблемами, самостійно вирішувати які Україна сьогодні не в змозі. Наша держава, говориться у зверненні, ще раз підтверджує свої зобов'язання

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКУ З НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ ІІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Друга світова війна відбулася в багатьох країнах Європи і поза нею, але, мабуть, не має країни, яка понесла б більше жертв, як Україна і її нарід. Силою трагічних обставин, Україна, як суверенний державний чинник, у тій війні участі не брала. За те українські землі й український народ були тереном німецької боротьби двох тоталітарних потуг та були жертвою їхнього кривавого безпощадного терору. Силою трагічних обставин, сини і дочка українського народу брали активну участь у цій жажливій боротьбі двох тоталітарних потуг, одні із примусу в рядах Польської, а в роках 1941-45 Червоної Армії і боролися за чужі інтереси, а Українська Повстанська Армія і Українська Національна Армія під українськими прапорами за незалежність України.

З днем 8 травня, у 50-ту річницю закінчення Другої світової війни, Президія Секретаріату СКУ клонить свої голови перед воїнами-українцями, які впали на побоевищах Європи, а також і тих, що впали жертвою терору в концетраційних таборах Німеччини і Советського Союзу за те, що любили свій нарід і бажали йому волі і державної незалежності.

Ми вітаємо всіх живих ще учасників війни, які були змушені ризикувати життям за советську імперію чи добровільно йшли в бій за честь, за славу, за народ у рядах Української Повстанської Армії й Української Національної Армії. Президія Секретаріату СКУ вітає Український Народ, який з упадком імперії зла зумів встановити свою власну незалежну Українську Державу, яка буде запорукою, що сини і дочка України більше не воюватимуть у ворожих ім арміях, але будуть стояти на сторожі української державності.

Ми підкреслюємо, що то не була "вітчизняна війна", бо українська молодь гинула під ворожими імперіялістичними прапорами імперії зла та що день 9-го травня — це не день перемоги Українського Народу. Це був день перемоги одного окупанта над другим, бо ця перемога закріпила вороже колоніальне ярмо на українському та інших народах. На протязі наступних 45 років Україна була об'єктом експлуатації, а Український Народ був переслідуваний і гнаний та піддавався жажливій русифікації і руйнуванню своїх національно-культурних здобутків.

У п'ятдесятріччя закінчення Другої світової війни, Президія Секретаріату СКУ заслає щирий привіт Українському Народові в Україні і бажає йому скорого закріплення української державності, довготривалого миру й економічного добробуту.

За Президію Секретаріату СКУ
Д-р Д. Ціпльницький
Президент

Інж. Я. Соколик
Генеральний секретар

ЗУСТРІЧ У ДЕРЖАВНОМУ МУЗЕІ ІСТОРІЇ ВІЙНИ

Київ (Укрінформ). — Коли панує війна — немає культури. Коли панує культура — немає війни... Тема "Культура і війна" — важлива і вічна. Вона виникла не сьогодні. Скільки існує людство, стільки точилися війни, котрі спустошували надбання цивілізації, у тому числі й культурні цінності, які відновити було майже неможливо. Це підкреслювалося на засіданні круглого столу, який пройшов в Українському Дежавному Музеї Історії Війни. У розмові взяли участь віцепрем'єр України академік І.Ф. Курас, віцепрезидент Національної Академії Наук України П.П. Толочко, виконуючий обов'язки міністра культури України М.М. Яковина, посол ФРН в Україні Александер Арно, українські і німецькі вчені.

Учасники круглого столу відзначили, що держави, які потерпіли від спустошливого лихоліття Другої світової вій-

ни, дотепер не мають остаточних даних про втрати пам'яток культури. Чи не найбільше лиха зазнала Україна, чиею багатотраждальною землею колесо війни прокотилося двічі.

Сьогодні, через піввіку після закінчення Другої світової війни, коли Україна стала незалежною, ми маємо можливість досягнути масштаби катастрофи, котрої зазнало у воєнні роки українське мистецтво і українська національна культура в цілому. Про варварські злодіяння людей, далеких від мистецтва, й дотепер нагадують руїни, спричинені в золотіверхій Лаврі, де був знесходжений всесвітньо відомий Успенський собор — пам'ятка XII століття. На території республіки зруйновано десятки інших унікальних творін нашого талановитого народу.

Відомо також, що фа-

(Закінчення на стор. 6-й)

що до здійснення власної ядерної програми виключно в мирних цілях і досягнення загальної безпеки. В той же час Україну непокоїть те, що основні зусилля провідних країн планеті зосереджуються лише на вимозі закриття Чорнобильської атомної електростанції. Але проблема Чорнобилья є комплексною і тому Україна розраховує на посилення міжнародного співробітництва, об'єднання інтелектуальних і матеріальних ресурсів світового співтовариства, міжнародних організацій, наукових і ділових кіл, зацікавлених прихильних осіб з метою подолан-

ня наслідків чорнобильської катастрофи, також розробки наукових технологій, спрямованих на соціально-економічну реабілітацію забруднених територій, зняття загрози винесення радіонуклідів за межі зон забруднення, розв'язання проблем Чорнобильської АЕС і реформування енергетичної галузі у країні, спільне використання унікальної світової лабораторії — 30-кілометрової зони навколо станції. Саме такий підхід приніс би найбільшу користь як світовому співтовариству, так і народові України, наголошується в документі.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1995 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR MARCH 1995

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:	Померли	7
1 Nusha Martynuk	Conversion Plan A & B	6
5 Doris Byers, William Weaver	Разом	57
9 Michael Dorosh Jr.	З кінцем 31 березня 1995	
12 Margaret Roditski	УБСоюз має активних	
19 Mary Cheng	дорослих членів-грамот	9,687

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛІЯСАМИ	SUMMARY BY CLASS	
64 Janet Kerepesi, William Marquardt, William Maskal, Thomas J. Pasiecznik	В класі W-3	984
66 Daria Zaharchuk	В класі T-20	1,450
67 Agnes Klem	В класі E-65	286
100 Gregory Mun, Patricia Ann Onufer, Stanley Seachy	В класі E-15	346
101 Alex Sadoma, Galina Sadoma, Oksana Trach	В класі E-18	47
104 Rosemarie Zapotochny Brown, Russell M. Modny	В класі E-20	1,717
109 Maria Kowalyk, Anthony Pinchak, Mike Pinchak, Olga Pinchak	В класі B-70	14
145 Taissa Potienko	В класі B-85	129
155 Nadia Tanasijczuk	В класі B-85	77
172 Vasilij Korogada, Jennie Mayton	В класі E-55	28
173 Nicholas Kolodka 1, 2, Larisa Maritin, Olga Pastukhiv, Mary Kolodka Skwirut	В класі TM-10	132
184 Steven John Sadowitz	В класі T-65	74
205 Edward John Connelly, Timothy Yuczak	В класі AD/D	1,602
218 Ann Marie Boyko	В класі PLAN A & B	204
220 Evhenia Korolenko	В класі SE-65	373
234 Richard J. Jacobs	В класі SL	2,142
242 Nick Davis Jr.	В класі T-25	82
246 Linda M. Bouton, Denise C. Jones	Разом	9,687

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1995 Р. MONTHLY RECORDING REPORT - JUVENILE DIVISION FOR MARCH 1995

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:	
12 Larissa K. Dilozi	
30 Paul Slevinsky	
63 Danielle Eastgate	
64 Angela Periccozzi	
101 Alina Trach, Reuben Trach, Roman Trach, Ruslan Trach	
338 Catherine Howorun	

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1995 Р. (дитячий департамент) SUMMARY FOR MARCH 1995 (Juvenile division)

З кінцем 28 лютого 1995 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	1,903
Прийнято нових членів	Прийнято нових членів	9
Прийнято з переступними листами	Разом	1,913

НОВИ ЧЛЕНИ	Суспесдовано	2
NEW MEMBERS "AD/D"	Видано переступні листи	1
21 Christina Stephanyshyn	Перейшли в дорослі члени	16
101 Alex Sadoma, Galina Sadoma, Oksana Trach	Відійшли з готівкою за дорозлі грамоти	1
155 Nadia Tanasijczuk	Відійшли з передчасним зворотом в готівці	2
ПОМЕРЛИ	Вигасли термінові забезпечення "OO-A"	2
DEATH	Разом	24
26 Mikolaj Odarijew	З кінцем 31 березня 1995	
37 Lillian J. Solan 1,2	УБСоюз має активних дорослих членів-грамот	1,889
102 Kateryna Sewerynow #1 & #2		
195 Olga B. Halcluk		
227 Anthony Zelozka		

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ	ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛІЯСАМИ	SUMMARY BY CLASS	
DIED ON PAID UP BENEFIT	В класі E-65		1
116 Mary Zochalski	В класі W		13
170 Walter Mazur	В класі T-65		3
195 Olga B. Halcluk	В класі OO-A		27
213 Frank Zelnick	В класі T20-A		181
246 Marianne K. Lawtry #1 & #2	В класі E20-A		412
	В класі E15-A		159
	В класі E18-A		333
	В класі T-25		157
	В класі SE-65		376
	В класі SL		227
	Разом		1,889

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1995 Р. (дорослий департамент) SUMMARY FOR MARCH 1995

З кінцем 28 лютого 1995 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	9,651
Прийнято нових членів	Прийнято нових членів AD/D	5
Прийнято з дитячого департаменту	Прийнято з переступними листами	15
Разом		9,744

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ	ДОРОСЛИХ І ДІТЕЙ,	АКТИВНИХ І НЕАКТИВНИХ	ЧЛЕНІВ-ГРАМОТ ЗА МІСЯЦЬ	БЕРЕЗЕНЬ 1995 Р.
COMPOSITE SUMMARY OF	ACTIVE & NON ACTIVE	MEMBERS FOR MARCH 1995		
З кінцем 31 березня 1995 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	9,687		
Дітей активних членів-грамот	Разом	11,576		
Дорослих членів-грамот на виплаченому забезпеченні	Дітей членів-грамот на виплаченому забезпеченні	4,442		
Дітей членів-грамот на виплаченому забезпеченні	Дорослих членів-грамот на безплатному продовженому забезпеченні	665		

Три роки тому, будучи в Києві, я вперше почула про "Древо", про пісню-легенду, пісню-дерево життя, пісню-пам'ять. Музиканти Київської чайно-малювничого селі, що біля Пирятини, де на запитання про дорогу, люди відповідають такою співучою мовою, що складається враження, що

Вони зберегли красу української пісні в селі Кричівка, що біля Пирятини.

консерваторії — Петро Товстуха і Алла Загайкевич, які через кілька років співпрацювали з С. Єфремовим, шукаючи і реставруючи старовинні пісні, навперебій розповідали про незнищені оази на Східній Україні, де можна дітнутися глибин нашої історії та культури. Їхні розповіді завжди починались і кінчались словами: "Але от у Кричівці; а от Кричівка; а ось "Древо".

Через рік після зустрічей в Києві, працюючи в Міжнародному Театральному Центрі "Гардзенице" в Любліні, я почала підготувати проект театально-етнографічної експозиції по Україні з участю акторів, музикантів і науковців світу. Такі експозиції практикуються Центром від початку його існування і вміщують у програмі не лише пошуки науково-етнографічного плану вибірування пісень, розповідей, а й пошуки живого контакту з людьми, які зберігають і живуть з цими піснями, традиціями, пошуку зв'язку і розуміння того, що давно минуло і забулось.

І так у 1993 році відбулась подорож учасників міжнародної експедиції по Поліссі, Полтавщині, Гуцульщині та Басарабії. На жаль, до Кричівки, з огляду на фінанси, вдалось доїхати лише молодому режисерові з Англії Полю Алайнові та мені. Були ми там всього два літні дні — два дні в надзвичайно

важкому селі, де на запитання про дорогу, люди відповідають такою співучою мовою, що складається враження, що

випівають відповіді. Пригадую освітлених полудневим сонцем жінок на лавці коло хати, які збіглися, кинувши роботи у городи і знімали ховали босі ноги та поправляли загорілими руками хустки "до хвотографій" і які з раптового зітхання починали пісню "Ой у полі древо" і, завмираючи, задумливо вдвигались кудись у даль, виспівуючи ту вічну безкраю мелодію, влітаючи в її дивні гармонії світлотіні і тони дня... Для їхнього співу характерно, що кожна веде свою неповторну розповідь, позначаючи мелодію тільки собі властивими інтонаваннями, оздобленнями. Можливо, саме тому цей спів такий органічний і чистий, що у слухача складається враження, ніби діткнувся устами до найчистішого джерела, ніби став безпосереднім свідком щойно народжуваного дива. При цьому, коли жінки починають співати, "на повен голос", то сила звучання пронизує слухача як звуки дзвонів. Кожен куплет закінчується ще миттю тиші, ніби прислуховування до відлітання пісні, ніби доспівування тиші і раптом настає голосна, швидка і мальовнича мова-зауваги до співу, спогад про те, як співалося колись...

Того літнього дня жінки не докінчили своєї звичної роботи, бо пісня пригадувала пісню... Непомітно перейшли до хати, непомітно накривали на

стіл, не помітили, як вернули господарі, теж співаки, тільки менш балакучі і ці посиденьки затягнулись до перших півнів і закінчились співом ще й при

місячному світлі та на всьєнке село, затоплене в синю зоряну ніч. Тому, що на організування нової експедиції до Кричівки у нас не було фінансів, ми запросили кричівчан до себе в Осередок Театральних Практик "Гардзенице" до Польщі. Спочатку таке запрошення здавалось неймовірним. Ну, хоча б те, що виробити закордонні паспорти 70-80 річним жінкам-селянкам, які ніколи дали Пирятини не їздили, в ситуації, коли один паспорт коштує більше ніж їх місячна пенсія та й видається тільки з особливого дозволу начальника паспортного бюро Полтавської області і то за місяць часу... На щастя, в Пирятині нам береться допомогти Людмила Петрівна Чумакова. Організуємо виїзд для фотографування, збираємо копії, підписи, печатки, зустрічаємось з головами колгоспу і району. Жінки шукають заміни в догляді за господарством. Надходить щасливий день знайомства зі Львовом, переїзд границі, радість, що пограничники пропустили, яка виливається тут же в автомобілі в пісню, в якій наші гості хочуть передати і здивування, і новизну баченого, і очікування незнамого...

В "Гардзеницах" вже чекають учасники програми: Театр ім. Л. Курбаса зі Львова, музиканти-грузини з Сухумі, група музик-циганів зі Словаччини і, звичайно, критики, музиканти,

театрالی з Польщі та Англії. Три дні триває справжнє "родинне свято", подолані всі мовні бар'єри, музика перетворила цю зустріч у свято іншого світу і іншої людини.

Пісня за піснею, танець за танцем — зустріч глибин грузинських гармоній з поліфоніями українських полтавських мелодій та з циганськими запальними танцями і дійсно високою професійною майстерністю визнаного в Україні колективу курбасівців.

Учасники зворушені справді дбайливою увагою господарів фестивалю, які зуміли проявити не офіційну фестивальну ввічливість, а створити теплу атмосферу гостинності і радісного спілкування. Навіть дощ і холод не перешкодили розпалити вогнище і тут же створити своєрідну виставу-зустріч різних поколінь, різних культур і світів.

— Ми побували ніби в казці, — говорять жінки-співачки з села Кричівка... На жаль, це тривало лише чотири дні. На жаль також, на їхній концерт в Любліні прийшло всього кілька українців (чоловік 10-15). Невже дощ став на перешкоді і решта не змогла прийти на зустріч з духовним багатством свого краю, зі своєю пам'яттю? Але ж інші прийшли, — хоч не були українці, плакали зворушені, майже не розуміючи мови і жертвували для цих жінок на дарунки, хто скільки міг, але щедро і щиро?!

Після їхнього від'їзду я отримала кілька листів. Пишуть, що вперше показали їх по телебаченні, зацікавились, зауважили. Пишуть, що згадують свою участь у нашому фестивалі як казку, як чарівний сон, що може приснитися тільки раз в житті...

Я ж, згадуючи спілкування з ними, можу лишень дякувати долі, що дала мені можливість допомогти відчутти тим жінкам, спрацьованим і змученим щоденною важкою працею, хвилю радості, сповнення мрії, хвилю відчуття своєї вартості, неповторності... Бо нема надії, що щось зміниться на краще в їх щоденній надсильній праці і та пісня, яка є єдиною радістю в житті Левади Ганни, Кривенко Тетяни, Попко Галини, Роздари Надії і Роздари Федора, на превеликий жаль, литиметься з їх уст все тихіше і тихіше... Хто підхопить її? Хто ще встигне почути її, зрозуміти?!

Студію та привітав їх від імені настоятеля собору о. Івана Наконечного, який перебував тоді у Константинополі.

Проект оновлення собору, що коштуватиме 225,000 доларів, буде закінчений перед 48-ою конвенцією Української Православної Ліги, що відбується у цьому ж соборі в дніх від 26 до 30 липня, а всі роботи повинні завершитись до грудня цього року.

Головою управи парафії св. Володимира є Марія Турчин, а д-р Ігор Махлай сповняє обов'язки керівника іконописного проекту.

"Forum"

Замовляти журнал і вислати передплату (10 дол. річно) слід на адресу Українського Братського Союзу.

Дітей членів-грамот на безплатному продовженому забезпеченні	206
Разом	5,318

З кінцем 31 березня 1995 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	9,687
Дітей активних членів-грамот	Разом	11,576
Дорослих членів-грамот на виплаченому забезпеченні	Дітей членів-грамот на виплаченому забезпеченні	4,442
Дітей членів-грамот на виплаченому забезпеченні	Дорослих членів-грамот на безплатному продовженому забезпеченні	665

Serge Kowalchuk Jr.
Executive Secretary

ВАЖЛИВЕ ОНОВЛЕННЯ СОБОРУ СВ. ВОЛОДИМИРА В ПАРМІ

Після двадцяти п'яти років від часу побудови собору св. Володимира в Пармі, Огайо, парафія цього імпазантного православного храму вирішили відновити його і намітили план виконання відповідних робіт. Після зустрічів із понад двадцятьма іконописцями та перегляду праць дванадцятьох художніх студій, до виконання наміченого проекту вибрано Іконописне Студію з Клівленду.

Проект має бути достосований до наявних 43 ікон ба-

рокового стилю іконостасу, згідно з візантійським стилем іконопису. Центром прикрас буде купол з іконами Отця Вседержителя, Божої Матері, святкових днів та українських святых.

Проект оновлення собору започатковано спеціальним Молебнем, який відслужив о. прот. Степан Ганкевич у першу неділю посту й неділю православ'я. Він прочитав спеціальну молитву за здоров'я іконописців — Христини Ювєгіс і Миколи Лоя з Іконописного

ЩЕДРО ЖЕРТВУЙМО НА ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ ПРОЄКТ УБС!

Юрій Олійник

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ВЕЧІР У САН-ФРАНЦІСКО

25 березня цього року, у залі православної церкви в Сан-Франциско відбувся вечір, присвячений 181-й річниці великого сина Українського Народу Тараса Шевченка. Імпре-

“Віночок” зі своєю інструкторкою Олею Герасименко-Олійник.

зу відкрив Михайло Цар — голова філіялу Українського Координаційного Комітету в Сан-Франциско, який представив глядачам конференсьє Лесю Масловську Лоренц.

Головну доповідь виголосив проф. Анатолій Погрібний — гість з Києва, який завідує катедрою літератури і журналістики в Київському університеті ім. Тараса Шевченка. Він же ж і секретар Спільки Письменників України та народний депутат Київської Міської Ради. У своїй доповіді він вміло пов'язав віщу творчість Тараса Шевченка із сучасними подіями в Україні. Були наголошені позитивні і негативні явища. Дещо з пророцтв нашого генія сповнилося, а дещо ще треба сповнити для укріплення Української Державності.

Цікавими були міркування д-ра Погрібного на тему “і вражою, злою кров'ю волю окропите”. — Україні воля дісталася безкровно, але зате була щедро окроплена українською кров'ю під час останніх століть під царським, польським, комуно-російським та німецько-гітлерівським пануванням. Все таки за волю треба заплатити, отже Україна буде платити за неї протягом майбутніх десятиліть, щоб викоренити наслідки жорстокої русифікації, брак національної свідомості, економічний непорядок, недобитки комуністів та екологічне заневищення, які так трагічно відбиваються на сучасній суспільстві.

У програмі концерту виступили учні Школи Українознавства у Сан-Франциско під керівництвом Лесі Голяк-Барбен. Вони продекламували

вірші та виконали пісні на слова Тараса Шевченка. Наступною точкою програми були романси Галина Ковганич, — акторка з Києва, яка виконала їх під власний акомпаньямент

на гітарі.

По короткій перерві виступив новозаснований дитячий ансамбль бандуристів “Віночок” у складі Міри, Наталі та Лілі Калинюків, Олени Нестерук і Сашка Кравчука під керівництвом Олі Герасименко-Олійник з Сакраменто. Діти в барвистих українських народних строях відіграли та заспівали пару українських народних мелодій. Після них Марія Скипакевич майстерно продекламувала поему “сон” Тараса Шевченка. Перед закінченням виступили сестри Оля та Адріана Герасименко. Оля, знана бандуристка, вперше виступала зі своєю наймолодшою сестрою Адріаною, яка пригравала на гітарі. Вони відіграли дві пісні на слова Тараса Шевченка, а також пісню, скомпановану їхньою талановитою сестрою-композиторкою Оксаною Герасименко.

На закінчення публіка відспівала “Заповіт” та славу Українського Народу “Ще не вмерла Україна” при фортепіановому супроводі Юрія Олійника.

Після концерту перед глядачами виступили представники української телевізійної програми “Рада” — Ростислав Бунь, Микола Маслов, Вячеслав Петров, Тетяна Магар та Станіслав Чорний, які розказали про свої творчі здобутки та поділилися планами на майбутнє.

Імпреза була влаштована спільними зусиллями філіялу Українського Координаційного Комітету з осідком в Сан-Франциско та Клубом Української Спадщини Північної Каліфорнії з осідком у Сакраменто.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 64 ВІДДІЛУ УБС

У суботу, 18 березня ц. р., відбулися річні загальні збори 64-го Відділу Українського Братського Союзу ім. Тараса Шевченка в Баффало, Н. Й. Їх відкрив голова Відділу Михайло Мохнач і, привітавши голову 245 Відділу УБС Максима Петручка, попросив присутніх однохвилинно мовчанкою вшанувати членів Головного Уряду і нашого Відділу, які в 1994 році відійшли у вічність.

Загальними зборами проводила президія у такому складі: Михайло Мохнач — голова, Михайло Ліскевич — заступник голови і Ігор Чмола — секретар.

На зміст загальних зборів склалися звітування членів уступаючої управи. Була цікава дискусія над звітами. На про-

позицію голови контрольної комісії, Степана Шишки, уступаючій управі уділено абсолютну.

До нової управи Відділу вибрано таких союзовців: Михайло Мохнач — голова, Михайло Мочерняк — заступник голови, Ігор Чмола — рекордовий секретар, Михайло Ліскевич — фінансовий секретар, Іван Гайдук — заступник фінансового секретаря; жіноча референтура: Василина Осташок, Ольга Чмола і Текля Мочерняк; вільні члени — Анна Войцяк і Василь Сметанюк; до контрольної комісії увійшли: Степан Шишка — голова, Іван Микитин і Михайло Савуляк — члени.

І тим разом присутні на загальних зборах не забули про

Андрій Кокотюха

У ХАРКОВІ ВІДБУВСЯ ДРУГИЙ ФЕСТИВАЛЬ МОДЕРНОЇ ПОЕЗІЇ

Харків (УІС “Смолоскип”). — 28-29 березня у Харкові пройшов фестиваль модерної поезії “Авангард-Фест 95”. Фестиваль зорганізувала молодіжна харківська літературна група “Червона фіра” (Сергій Жадан, Ігор Пилипчук, Ростислав Мельников) і Харківський Літературний Музей (директор Ірина Шуміліна) при фінансовій підтримці видавництва “Смолоскип”.

Організатори фестивалю цього року провели його для друзів. Зібралися люди, які цікавляться сучасною літературою і яким цікаво спілкуватися, слухати одне одного, бути разом. Фестиваль виник минулого року і супроводжувався скандалом — проросійсько настроєна публіка викликала міліцію, щоб закликатися до порядку “націоналістів”, хоча крім читання віршів українською мовою, нічого іншого не відбувалося. У цьому році обійшлося без скандалів. Це пояснюється тим, що фестиваль носив елітарний, дещо камерний характер.

Гістьми були відомі в Україні літературні гурти “Бу-

ба-бу”, “Нова дегенерація” (Івано-Франківськ) та представники Творчої Асоціації “500” з Києва. Учасники цих гуртів приїхали до Харкова з Галичини вперше, тому вони з цікавістю оглядали місто, де у 20-30 роках народжувалася нова українська література.

Заля міського Будинку Архітектора два дні збирала достатню кількість глядачів. Після кожного виступу влаштовано обговорення. Байдух у залі не було. виявило зацікавлення фестивалем місцеве телебачення й радіо. На перешкоді організаторам не стала навіть не по-весняному погана погода: падав мокрий сніг.

Фестиваль завершився, але організатори сповнені сил, енергії та бажання проводити “Авангард-Фест” і надалі регулярно.

При сприянні в-ва “Смолоскип” продовжується турне творчої молоді України по містах Східної України. В половині квітня група з п'яти молодих письменників виступала в Дніпропетровську, Сумах і Полтаві.

З ДУМКОЮ ПРО МАЙБУТНЄ НАШОЇ ДІАСПОРИ

Українська Дослідна Програма, яку очолює проф. Дмитро Шторгин при Іллінойському університеті в Урбані-Шампейні, організує чотирнадцяту річну конференцію, що відбудеться в часі від 26-го червня до 2-го липня 1995 р. Конференція матиме дві теми: “Українська діаспора: її розвиток і зв'язки з Україною” та “Етнічні меншини в Україні і їхня роль в будові держави”.

Сподіюся, що в цій справі введовзі буде офіційне повідомлення в пресі, а також серйозна дискусія. Українська діаспора в США повинна в демократичний спосіб уточнити свої цілі, реально можливі для досягнення, на порозі 21-го століття, а також створити відповідну структуру для реалізації цих цілей. За останніх 50 років прийшло на світ багато людей, менталітет яких замітно відрізняється від їхніх дідів і батьків. Людські цінності і пріоритети зазнали великих змін. Україна стала незалежною державою. Формується українська нація.

У нас в США повстало багато фондів, комітетів, репрезентацій, діють Посольство і Консуляти України. Проблемою ефективного керівництва займався “Вашінгтонська

Група”, у пресі обговорювано проблему управління. В Україні часто можна чути фразу “У нас цього не можна зробити”. Цікаво, чи українська діаспора в США може мати одну центральну, чи “В нас це не можна зробити”. Правда, щоб мати конституцію чи статут для цілості, то треба мати потрібну політичну культуру.

Я звертаюся до всіх організацій, союзів, товариств, об'єднань, асоціацій, фондів і т.п., які діють як окремі організації в США, щоб були так добрі і вислали на мою адресу свій статут (по можливості у двох мовах). Я потребував ці статуту для доповіді на згаданий конференції на тему “Українська діаспора в США — її місія (цілі) і структура”. Було б дуже побажано, щоб голови поодиноких організацій та установ написали коротко, на одній сторінці, необхідні інформації про очолювану ними організацію чи установу. Це б мені дуже помогло. Статут прошу вислати якнайскоріше, але не пізніше як 10-го червня на нижню адресу. Заздалегідь дякую за співпрацю.

Dr. Osyp Moroz
102 Steven Street
Kerhonkson, NY 12446-9727
Д-р Осип Мороз

Після закінчення зборів присутні засіли до смачної перекуски, яку тим разом приготував Іван Гайдук. Була нагода обмінятися думками про нашу Батьківщину Україну, про добро Українського Братського Союзу і про наш 64-й Відділ, який під проводом управи, а зокрема голови Відділу Михайла Мохнач, проявляє активну діяльність і, по мимо складних обставин, постійно збільшує число свого членства.

Ігор Чмола

ЧИТАЙТЕ ТА ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ “НАРОДНУ ВОЛЮ”

Вадим Крищенко

МАТИ МОЛИТЬ НАС

Ми розчинились у гризні,
Перед брехнею хилим спина.
Крикляві наші — Так і Ні —
Не відшукають середини.

Невже ми нація бездар —
Мін'яєм душу на ковбаси
І воскресіння Божий дар
Лиш поливаєм згірлим квасом?

А де державності мужі,
Де лицарі зв'язати й духу?
Чого навкруг слова чужі
Обсіли нас, як чорні мухи?

Чом ярмаркуєм хвацько ми,
Але в кишенях щось не дуже?..
І в повний голос між людьми
Своє ми лаємо й паплюжимо.

Невже всі прикрощі століть
Нас розуміння не навчили?..
І Україна знов стоїть
За кілька кроків од могили.

Спинимось... мати молити нас,
Бо для держави, для єднання
Господь нам дав куценський час
І, певно, дав його востаннє.

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ В УКРАЇНІ

Київ (УІС “Смолоскип”). — З ініціативи в-ва “Смолоскип”, у США й Канаді проводиться збірка на Стипендійний Фонд Українського Студентства в Україні. У зв'язку з економічною кризою, студенти в Україні опинилися у невідрадних умовах життя і навчання.

Продовжуючи традиції колишнього КоДУСу, 28 березня в Києві створено спеціальну Стипендійну Комісію, у склад якої входять: Осип Зінкевич (директор в-ва “Смолоскип”), — голова, Одесь Додій (депутат Міської Ради м. Києва) і Олег Проценко (голова Асоціації Студентів Києва) — заступники голови, Роксана Харчук (кандидат філологічних наук) — секретар, Андрій Кокотюха (журналіст) — скарбник.

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії, стипендії призначаються українським студентам вузів і для аспірантів в Україні. Першенство в отриманні стипендій мають студенти педагогічних інститутів, філологічних факультетів (українська мова і література) та студенти, які вивчають деякі гуманістичні науки (історію України, філософію, українське мистецтво та театрознавство), які вчаться на “відмінно” і “добре” та які беруть участь в українському культурному, студентському, молодіжному або громадському житті.

Висота стипендії вносить рівновартість 100 американських доларів (135 канадських доларів) на рік. Крім того, зі стипендійного фонду оплачуються кошти лікування, передплату хоч одного українського

журналу, придбання деяких навчальних і фахових книжок з української історії, літератури та інших ділянок.

До 12 квітня призначено 35 стипендій для студентів Києва й Харкова. Розглядаються нові аплікації.

Спонсорами стипендіатів стають жертводавці в Америці й Канаді, які раз в рік зносять даток в сумі 100 дол. Менші пожертви використовуються на інші потреби стипендіатів. Кожний стипендіат зобов'язаний листуватися зі своїм спонзором.

Стипендії повинні хоч трохи підтримати матеріальний стан студентів, які сьогодні належать до малозабезпеченої категорії населення України й дати стимул до навчання. Члени Комісії розуміють, що підтримують майбутню духовну й інтелектуальну еліту, тому підходять до вибору кандидатів прискіпливо і з повною відповідальністю.

Датки на стипендійний фонд проситимуть пересилати (виставляючи чек на “Смолоскип”) в Америці на одну з таких адрес:

“Smoloskyp”, Ukrainian Selfreliance MFCU, 26791 Rayan Rd., Warren, MI 48091 або “Smoloskyp”, Ukrainian Future CU, 264995 Ryan Rd., Warren, MI 48091.

У Канаді на адресу Канадського Товариства Розбудови України:

Canadian Ass'n for Development of Ukraine (Scholarship), 121 Kennedy Ave, Unit B7, Toronto, ON M6S 2X8

КНИГИ ПОВЕРТАЮТЬСЯ В УКРАЇНУ

Київ (Укрінформ). — 28-го квітня у Національному Музеї Історії відбулася тут урочиста церемонія повернення понад 700 примірників наукової літератури в Україну, які у роки Другої світової війни були вивезені до Німеччини.

Книги надійдуть на постійне зберігання до наукових і культурно-освітніх установ — Інституту Археології НАН України, Національного Музею Історії, до бібліотек тощо.

Серед повернутих видань, які з 1943 року вважалися втраченими, — праці археологічних з'їздів, Московського Археологічного Товариства, комплекти журналів “Київська Старовина”, “Записки історико-філологічного відділу Всеукраїнської Академії Наук” та інша періодика.

— Шкода, що через політичні обставини ця подія не відбулася раніше, — сказав на церемонії посол Німеччини в Україні Александер Арно.

Роман С. Голіят

Р. ТОЖЕЦЬКІ ПРО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

Ryszard Torzecki. "W obronie zasad, w dobre proby..."
Dzieje najnowsze. Rocznik XXV. Warszawa 1993. I.

Проф. д-р Ришард Тожецькі, — член Польської Академії Наук, визначний історик і знавець польсько-українських відносин, у названій розвідці говорить про пастирську працю Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького під час окупації Західної України тоталітарними режимами.

Подаємо деякі рядки з тексту. Автор твердить, що найновіша історія України, а головню відносини польсько-українсько-німецькі, як правило, упрощуються, спотворюються, а навіть бувають фальшиві. Історіографія України була і надалі є зубожілою. Погляньмо, — каже автор, хоча б на одну з найцікавіших тем — на Митрополита Андрея Шептицького, під час Другої світової війни. Бракує поважного і широкого опрацювання цієї теми, хоча, різних статей і свідчень, часто з наклепом на цю визначну постать, не бракує. Він каже, що тут не місце на ширше роздумування, а тим більше, на полеміку. Але, пригляньмося фактам і оцінкам.

Тожецькі починає від двох дуже знаменних опіній, що їх висловили передові представники Польського Костюлу, а саме: "Отець Архиепископ Шептицкий — великий святець. Через його руки переливають значні фонди Апостольської Столиці, не тільки для помічі польському духовенству, не тільки для жидів, що їх багато переховують греко-католицькі монастирі, але й для польського руху спротиву, тобто Армії Крайової (АК). Крім грошей Ватикану на ті три потреби, тою дорогою доходять також і інші фонди. Поляки скривдили о. Архиепископа Шептицкого — велику святоблиту особу. А далі: — Так, ми не вміли вести мудрої політики супроти українців, а наслідком того є трагічна і братовбивча різня на Волині й у Східній Малопольщі (тобто Галичині — РСГ). Може колись, обидва народи краще зрозуміють свої помилки і глибше відчують спільність долі"... Ті слова впа-

ли з уст о. Кардинала Гльонца — прimate Польщі.

Друга заява мала походити з уст Кардинала С. Вишинського, яку той висловив 17 грудня 1958 р. Розповів про неї А. Мицевський у своїй праці "Кардинал Вишинський, прimate і державний муж", 1985, стор. 185. Вишинський "підкреслив також, що з причини запеклих національностей конфліктів, починати беатифікаційний процес Архиепископа Шептицького він вважає передчасним. Прощання з Папою Іваном XXIII було надзвичайно сердечне". Отож, дві дуже знаменні опінії і надзвичайні оцінки. Замість піддавати останню оцінку критиці, пригляньмося фактам, — каже автор. Надійшов час, щоб виявити дуже скомпліковану правду.

На тому місці хочу пригадати, що під час святкування Тисячоліття Хрещення України, яке величаво відбулося у 1988-му році в Ченстохові, о. Патрикій Пашак, ЧСВВ, ігумен, парох церкви св. Юра в Нью-Йорку й генеральний вікарій Стемфордської дієцезії та автор цих рядків, відвідали у Варшаві племінника Слуги Божого Андрея, Яна Казимира Шептицького, і мали з ним інтерв'ю, яке зареєстровано. Він звертався кілька разів до кардинала Вишинського в справі беатифікаційного процесу свого стрія, але з розмови відчув, що прimate, крім наклепницьких статей тодішньої польської преси, нічого більше не знав. Він запитав його, чи Митрополит володів польською мовою. А коли Ян приніс до бібліотеки прimate публікацію про життя Митрополита, то ця книжка з його бібліотеки скоро зникла.

Тожецькі звертає увагу, що у польській літературі, головню комуністичній, яку презентували також польські націоналісти (в тому й галицькі), розповсюджувано листа Митрополита з липня 1941 р., як той вітав у Львові вояків Вермахту, а навмисне замовчували думки Митрополита у справі убивств жидів і поляків

та піддавали думку про згоду Митрополита на творення Дивізії СС "Галичина". Голосним став говір, що українські націоналісти були виконавцями вбивств львівських і кремієнських професорів, мовляв, це була робота одиниць з "Нахтігалів", яких звербував Вермахт, а їх прийняв на аудієнцію Митрополит Шептицький. "Einsatzgruppen C i D i Einsatzkommando dr Schongartha" були виконавцями морду професорів (стор. 113).

А пригляньмося ближче, каже Тожецькі, як виглядала правда: Митрополит Шептицький від самого початку своєї священничої діяльності, від початку ХХ ст. стояв у провіді дієцезії. Він був посередником в організації праці у своєму суспільстві, до чого він був покликаний. Був рішучим противником стосування терору в суспільно-політичному житті. Він давав тому численні докази у своїх посланнях і проповідях; підкреслював, що терор не дасться погодити з християнською наукою, бо перешкоджає будувати, є чинником деструктивним і руйнівним. У Польщі ніхто так сильно і так часто того не акцентував.

Митрополит навіть просив Папу, щоб той дозволив йому віддати життя в обороні засад етичних і віри. Пізніше однак він погодився з Папою, що жертва з його життя у більшовицькій дійсності не принесла б нічого доброго, була б даремною і також шкідливою, бо забракло б у майбутньому авторитету, який міг би протиставити, щоб захистити вірність Христовій науці. Він мусів думати і безсильно дивитися на советський терор супроти Західної України. Крім того, він не був як слід поінформований відносно доріг, якими піде гітлерівська політика. В тих то обставинах, Митрополит, який усе був прихильником ревізії версальського трактату, подібно як багато його земляків, надіявся, що в німецькому інтересі лежить реактивувати українську державність і тому він, як противник більшовизму, вітав німецьку війська як визволителів. Скоро однак переконався, які зрадливі були надії українців на свободу, бо гітлерівці були ще гіршими, ніж більшовики, тому ще в грудні він опрацював проект будови

власної держави. На переломі 1941 і 1942 рр., була найбільш працююча доба в його житті. Збагнувши суть і наміри гітлерівців, спротивлявся їм послідовно, спираючись на засадах і науці Церкви, (головню на енцикліці Лева XIII). Митрополит пристосував її до східних умов. У грудні 1941 р., представив ці основи в знаменному пастирському посланні п.н. "До духовенства". Цей лист був знаний на початку 1942 р. провідові польського підпілля і був обговорюваний у звідомленнях Бюра Інформації і Пропаганди АК.

В грудні 1941 р., Митрополит звернувся до вищої ієрархії Української Православної Церкви у справі об'єднання двох Українських Церков. В тому самому часі (на підставі повідомлень АК), в березні 1942 р., звернувся до православної інтелігенції. В тому останньому виступі він підкреслював, що провідником з'єднаної Церкви повинна бути духовна особа зі Сходу, стверджуючи, що тої гідності він не бажає для себе, між іншими також з причини віку і стану здоров'я. Тому великому отцеві не шкодувано різних наклепів. У свою чергу, польські націоналісти поборювали його навіть після смерті.

Народовбивство гітлерівців Митрополит пізнав після того, як вони на своєму сумлінні мали винищення інтелігенції у Львові і цілій Західній Україні, коли вони розпочали свої криваві жнива (стор. 113). І тоді Митрополит не завагався засудити їх діяльність. Сказав це губернаторові Галичини, д-рові Карлові Ляшу, одному з найбільших злочинців і злодіїв на тому терені. В березні 1942 р. його послання, яке забороняло брати участь в убивствах, відчитувалося з амвону. Митрополит закликав українську молодь, щоб ізолювалася від вступу до злочинних частин, грозив їй анатемою.

При кінці 1942 р., А. Шептицький вислав листа до Папи, в якому повідомляв його про розмір dokonаних убивств в Галичині і на Волині. Він був одним з перших, хто це зробив. Уважав, що гітлерівці dokonують більших злочинів, як більшовики. Тоді то він призначав до мильної їх оцінки і водночас підкреслював, що Папа

мав рацію, коли відмовляв його від жертви, яку він готовий був зробити зі свого життя, яке в світлі нових подій треба було якнайдовше зберігати. Він протестував також у справі подій на Сході й нового поділу українських земель. Своїх політиків і суспільство закликав до суспільної і релігійної єдності.

Ще в листопаді 1942 р., Митрополит опублікував сконфісковане послання "Не убий", яке дуже точно обговорювало у своїх звітах польське підпілля, головню Бюра Інформації і Пропаганди (БІР). Ці виступи були не тільки в обороні жидів.

Подібний характер мали три наступні листи (1943 р.), з яких два відносилися до мешканців його архидієцезії. Липневий виступ був інспірований польським підпіллям і в цілості передруковано його в католицькому журналі Фронту Відродження Польщі "Правда", який мав на меті зупинити братовбивчу боротьбу. Мильні є згоди, що Митрополит узалежнював видання того листа від підписання польськими єпископами. Шептицький таких умов не ставив, хоча дивувався його брак активності польських єпископів. Знаємо також, що під кінець життя Митрополит закликав Українську Повстанську Армію (УПА) припинити боротьбу.

В роках 1942 і 1943, коли Митрополит зорієнтувався, що німці програли війну і використовують немилосердно українців, звернувся до польського підпілля про спільні розмови. Ті факти підтвердив ген. Стефан Грот-Ревецькі, коли звернувся по інструкції до Лондону.

Про заяву Митрополита губернаторові Отто Вехтерові на початку 1943 р., Тожецькі знайшов дані в документах Абвери, в яких Митрополит обвинувачував німців і шефа дистрикту ген. СС, що "гітлерівці убивають, грабують, влаштовують полювання на людей". Він закликав німців, щоб вони відмовилися від тої політики. Чи він міг, як того хочуть деякі коляборанти, погодитися два місяці пізніше, на створення української Дивізії СС "Галичина" — треба сумніватися, а знаючи його особистість, годиться рішуче заперечити.

Аргументи німецької преси, як також німецького публіциста Г. Штеле, мовляв Митрополит бачив у Дивізії забезпечення перед анархією, є зовсім несерйозні. Н. Левін — син головною рабина Львова, який переховувався у соборі св. Юра, подібно, як рабин Дейвид Кагане зі Львова, пізніший головний рабин Польського Війська, відкидають інсинуації, які висували противники Митрополита, рахуючись з незнанням фактів.

Митрополит, як голова Церкви, мусів згодитися на прихід до частин священників, бо ж люди йшли на війну і смерть. Він сповняв свою місію впродовж цілого життя, як мало хто з духовенства. Випало йому жити в найтяжчих часах. Змучений хворобою і боротьбою, помер Митрополит 1-го листопада 1944 року.

Відомо, що о. Костельник і інші сталися у 1946 р. апостатами. Сталін, при допомозі апостатів, розв'язав у 1946 р. уніяцьку Церкву. Священників депортував до концтаборів, але Церква залишилася в підпіллі й відродилася ще сильнішою до нового існування. Можна б на тому закінчити опис періоду (особливої) проби переміни визначної Людини, єрудита, полігота (який володів сімома мовами, в тому грецькою, латинською і гебрійською) та великого душпастиря часів змагань з тоталітаризмами.

Писали про нього різні представники польської спільноти, серед них: Станіслав Вінценз і його син Анджей, Піотр Дунін-Борковський, Олександр Герц, рабин Кагане, Ян Лехонь — поет, Адам Ронікер і багато інших осіб. Він залишився у живій пам'яті, як той, що шукав дороги до поєднання не тільки братніх народів, але також помосту до поєднання братніх культур Сходу й Заходу. Саме тому він залишився роками замовчуваний. Це дивне замовчування, бо як інакше назвати той факт, що в публікаціях істориків історії Церкви і Польщі, під час Другої світової війни, про цього Душпастиря, князя Церкви, одного з найвидатніших, як визначали сучасники, є глухо. Це не є поученням когось, але ствердженням фактів, так незрозумілих в добі самостійної України, про яку мріяв Митрополит.

Дмитро Корбутяк

ТАРАС ШЕВЧЕНКО І АЙРА ОЛДРІДЖ III

Суханов-Подколзін, що в молодому віці вчився у Шевченка малярства, згадає, що його мати, багата поміщиця в Україні, запросила раз до своєї ложі в театрі Шевченка і Старова. Обидва друзі, очаровані грою Олдріджа, реагували дещо надто голосно на те, що діялось на сцені і публіка з сусідніх лож протестувала. Суханова старалася делікатно втихомирити Шевченка і Старова, а коли це не помагало, вона залишила ложу. Пізніше вона мала неприємність з боку своєї сусідки в ложі. Шевченко і Старов благали Суханову вибачити їм їхню поведінку і обіцяли бути більш стриманими. Поміщиця прийняла вибачення і знову запросила обох до своєї ложі. Але вони, попавши в захоплення, забули свою обіцянку і знову давали голосно вислів своїм переживанням.

Мікешин так описує зворушливу картину після постановки "Короля Ліра":

"Ось сиджу я одного разу в Марійському Театрі ні живий, ні мертвий: Олдрідж грав Ліра і саме закінчив. Театр мовчав від надміру вражень. Не пам'ятаючи себе від жалю, який стиснув мені серце і горло, не знаю, як опинився я на сцені, за кулісами, і відкрив двері вбиральні трагіка. Наступна картина вразила мене: в широкому кріслі, розкинувшись від втоми, напівлежав "Король Лір", а на ньому, буквально на ньому, знаходився Тарас Григорович. Сльози градом сипалися з його очей, уривчасті, палкі слова лайки і ласки здавленим голосом шепотом вимовляв він, покриваючи поцілунками розмальоване олійною фарбою обличчя, руки і плечі великого актора... Вважаючи себе тут зайвим, я похапцем прикрив двері і, ставши за темні куліси, виплакався добре і сам".

Суханов-Подколзін розповідає також, що після кожної вистави Старов приходив до майстерні Шевченка, щоб обміняти враженнями з театру. Вони спочатку нагадували різні епізоди з баченої п'єси, а потім намагались відтворити їх. "Здіймалася метушня, пише автор, стільці відставлялись, очі дико витріщались, розпочиналась жестикуляція, скрегіт зубами... Все, що тільки потрапляло під руку, служило акцесуаром для підсилення ефекту... Коротше кажучи, відбувалось щось неймовірне"...

Автор, який випадково підглянув одну з таких сцен, так закінчує свій спомин: "Обидва ентузіясти були, безперечно, незнайомі з мовою Шекспіра, але ця, здається, суттєва обставина, аніскільки не заважала їм до нестями покланятись талантові знаменитого трагіка".

Коли наближався час від'їзду Олдріджа з Петербургу, Шевченко запропонував йому намалювати його портрет у пам'яті їх дружби. Олдрідж прийняв пропозицію з вдячністю і відтоді приходив щодня до студії Шевченка для позування.

Катя Толстая, яка разом із сестричкою, звичайно, супроводила Олдріджа до студії Шевченка, так описує ці творчі сеанси:

"Трагік серйозно сів на приготівлене місце і сидів деякий час урочисто і тихо, але жива натура його не витримувала, він починав гримасувати, жартувати з нами, робив комічно-переляканий вигляд, коли Шевченко дивився на нього. Ми весь час реготали. Олдрідж діставав дозвіл співати і заводив меланхолійні, оригінальні негритянські мелодії, або поетичні старовинні англійські романси, які у нас зовсім невідомі. Тарас слухав і заслухувався, а олівець бездіяльно опускався на коліна. Нарешті Олдрідж схоплювався і починав танцювати якунебудь "джигу"... Потім ми всі йшли до нас пити чай".

В іншому варіанті споминів Катерини Юнге говориться, що під час тих сеансів Олдрідж також виводив різні комічні сцени, що під впливом веселості свого друга Шевченко також по-

чинав співати українські пісні; і що після співів обидва розмовляли про характерні риси і звичаї різних народів, про їх фольклор, про мистецтво.

Варто тут згадати, що в 1913 році ці сеанси відтворив російський художник Л.О. Пастернак, батько советського письменника Бориса Пастернака.

"Так линув у нас час, — пише Катерина Юнге, в серйозній насолоді мистецтвом і в нехитрих, але дорогих своєю щирістю жартах. І линув так швидко, що ми й не помітили, як прийшов час розлуки".

В суботу, 20 грудня, відбувся бенедіс Олдріджа в "Отелло" і в комедії "Висячий Замок". Як писала столична преса, Олдрідж у цих постановках перевершив самого себе. Захоплення публіки було величезне, оплески, виклики і кидання вінків не було кінця. Після вистави актори столиці передали Олдріджеві лавровий вінок і пам'ятну адресу, в якій його названо "великим тлумачем безсмертного Шекспіра".

22 грудня Олдрідж дав останню виставу — "Отелло". Після того він пакувався, прощався з друзями і ходив до майстерні Шевченка позувати. Не зважаючи на часті перерви в позуванні, портрет був закінчений 25 грудня. Після того мистець і модель підписали портрет і передали своєму спільному другові, — перекладачці Катерині Толстій. Згідно з її свідченням, портрет був дуже подібний до оригіналу. Якийсь час він був у родині Толстих, але пізніше опинився в Третяковській Галерії. У повоєнні роки він знаходився в експозиції Державного Музею Тараса Шевченка в Києві.

Ще 31 грудня Олдрідж декламував твори Шекспіра в домі Толстих. Про це свідчить наступна записка графині Толстої Шевченкові з 30 грудня: "Тарас Григорович, заходьте будь ласка, завтра між 7 і 10 годину вечера. Олдрідж буде декламувати Шекспіра". (Цитата з названої праці Маршалла і Стока).

(Продовження буде)

ДЕМАРКАЦІЯ УКРАЇНСКО-БІЛОРУСЬКОГО КОРДОНУ

Київ (Укрінформ). — Близько тисячі кілометрів українсько-білоруського кордону одержали документальне обґрунтування в результаті проведеного в Києві четвертого засідання спільної комісії демаркації і делімітації державного кордону між Республікою Білорусь і Україною. Сторони підписали протокол, який підбиває підсумки першого переговорного етапу визначення державного кордону на карті, в ході якого затверджено 315 робочих карт кордону двох слов'янських держав.

“У процесі попереднього визначення проходження лінії кордону робочими групами державних комісій, ми обов'язково враховували інтереси

населення прикордонних районів Білорусі та України, але не поступалися інтересами нашої держави”, — заявив керівник української делегації, заступник голови Держкомітету у справах охорони державного кордону України генерал-майор Анатолій Макаров. На зустрічі, — повідомив він, було обговорено і схвалено проект договору між Україною і Білоруссю про спільний державний кордон, намічено план діяльності делегацій на 1995 рік.

Зустріч пройшла у конструктивній і доброзичливій атмосфері. Білоруську делегацію на ній очолював заступник міністра закордонних справ республіки Петро Беляєв.

ДО ПИТАННЯ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО РАДИ ЄВРОПИ

Київ (Укрінформ). — У Страсбурзі політичний комітет Парляментської Асамблеї Ради Європи попередньо обговорив звіт керівника групи доповідачів з питання підготовки України до вступу в Раду Європи — пана Массере.

Массере зазначив, що в Україні доповідачам були створені найсприятливіші умови для досліджень. Завдяки цьому вони змогли зробити

досить вичерпну аналіз і запропонувати висновки з чотирьох проблем, що найбільше цікавлять Раду Європи. Так, пан Массере відзначив, що дотримання прав людини в Україні не викликає стурбованості, розвиток громадсько-політичних інституцій йде в демократичному напрямку, триває реформування владних структур за принципом їхнього розмежування.

ЗУСТРІЧ У ДЕРЖАВНОМУ МУЗЕІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

шистські загарбники вивезли в Німеччину значну кількість творів українського мистецтва, не оціненні бібліотечні та музейні фонди. У часи “холодної війни” не було можливості на повний голос ставити цю проблему, хоча вже тоді, а саме 1954 року, у Гаазі підписано заключний акт міжнародної конвенції захисту культурних надбань у випадку збройних конфліктів, ратифікований багатьма країнами.

Тепер, говорилось у виступах, у світі панує інший політичний клімат, який сприяє спільному вирішенню питань про повернення культурних цінностей їх володарям, де б

вони не знаходились. Є неоподібні факти, які дають надію на позитивне вирішення цієї складної проблеми. Нещодавно досягнуто домовленості з німецькою стороною про повернення знайдених у ФРН семи ящиків з книгами (“Фонд Розенберга”), котрі належали Національному Музеєві Історії України. У містечку Коблен, що під Берліном, виявлена унікальна археологічна колекція, вивезена до Німеччини з Херсону і повернена її господарям. Відповідний жест зроблено також з нашого боку.

Круглий стіл “Культура і війна” пройшов також в Одесі.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС “НА ВАРТІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ”

Київ (Укрінформ). — Міністер оборони України Валерій Шмаров своїм наказом ввів у дію положення про всеукраїнський творчий конкурс на краще висвітлення військової тематики в засобах масової інформації “На варті незалежності”, присвячений четвертій річниці Збройних Сил України.

Конкурс проводиться Міністерством Оборони України та Спілкою Журналістів України. Його мета — активізація роботи редакцій газет, телебачення, радіо, агентств, журналів і видавництва для відображення проблем військового будівництва в Українській Державі, всебічного показу життя та служби воїнів, виконання ними святого обов'язку захисту своєї Вітчизни, виховання молоді на кращих традиціях українського війська і підготовки його до служби у Національних Збройних Силах.

НА ДУМКУ ПОСАДНИКА КИСВА...

Київ. — “Голос України” з 28-го квітня надрукував інтерв'ю з головою Київської Миської Ради Леонідом Косаківським, у якому той стверджує, що в столиці України не існує кризи влади, а існує криза окремих політиків. Він також підкреслює, що у Києві спостерігається неприємна тенденція зрощування деяких політичних сил в особі депутатів миської ради з комерційними діячами. Це може призвести до небажаних результатів.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА... (Закінчення зі стор. 1-ої)

зазначив міністер, Україна розраховує заручитися більш активною підтримкою з боку Італії в своєму прагненні вступити до Ради Європи і приєднатися до Центральноєвропейської Ініціативи.

Ставлення до України в Італії чудове і головне сьогодні, щоб на відміну від декларувань успіхів у нашій зовнішньополітичній діяльності, властивих попереднім рокам, такого роду відносини наповнювалися конкретним змістом, щоб, зокрема, дорога “Україна-Італія” мала двосторонній рух.

Так прокоментував, на прохання журналістів, підсумки першого дня своєї офіційної візити до Італії Президент Л. Кучма.

ГУМОР

ДОБРИЙ МАЙСТЕР

Марійка: — Грицю, твій молоток забиває цвяхи, мов блискавка!

Гриць: — Ти думаєш, так швидко?

Марійка: — Ні, але ти ніколи не попадаєш двічі в те саме місце!

МИЛОСЕРДНИЙ

— Мамо, дайте 75 центів для того чоловіка, що кричить на вулиці.

— А про що таке він кричить?

— Велика порція морозива 75 центів!

ДИВНА ШКОЛА

— Знаєте, мамо, з цією нашою школою якась дивна справа: вчителі нічого не знають, бо завжди нас про щось питають, а ми також нічого не знаємо!..

лах.

Творчий конкурс проводиться протягом 1995 року, його підсумки підбиваються до 6 грудня цього ж року.

Умовами конкурсу передбачається: редакційні колективи та журналісти до 6 листопада 1995 року надсилають творчі доробки з військової тематики до Міністерства Оборони України за адресою: 252021, м. Київ-21, вул. Грушевського, 30/1, Пресова служба МО України, або до Спілки Журналістів України за адресою: 252001, м. Київ-01, вул. Хрещатик, 27-а, Спілка Журналістів України.

Жюрі конкурсу при підведенні підсумків буде враховувати цілеспрямованість матеріалів, їх актуальність, глибину розробки теми, мовно-художню особливості і періодичність подачі матеріалів на військову тематику.

Посадник міста вважає, що сьогоднішній Київ — один з островів певної стабільності в Україні, його фінансове становище краще, ніж будь-де. І все це, на його думку, завдяки зусиллям виконавчого комітету, який зміг вишукати кошти для реалізації своїх програм. Це й будівництво нових квартир, ліній метрополітену, закупівля транспорту для обслуговування киян, відкриття нових автобусних та тролейбусних маршрутів.

**Читайте
і передплачуйте
"Народну Волю"**

1 ТРАВНЯ У КИЄВІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Треба орієнтувати суспільство на консолідацію, на напружену творчу працю, — сказав промовець.

Перед присутніми виступили голова Всеукраїнської Спілки Робітників Олександр Боднарчук, перший секретар ЦК Комуністичної Партії України Петро Симоненко, голова Всеукраїнського Захисту Духовної Культури, професор Вячеслав Кудін та інші. В багатьох виступах містилась різка критика на адресу Президента і уряду країни.

Учасники мітингу прийняли звернення до громадськості Києва і всієї України, в якому, зокрема, говориться, що за нинішніх умов 1 Травня — це день єднання робітників, селян і трудової інтелігенції в боротьбі за збереження влади рад, за право на працю, освіту, культуру.

Представницька делегація від Комуністичної, Соціалістичної та Селянської Партій поклала квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

Об'єднатися в ім'я Соборної Української Незалежної Держави закликав киян і гостей столиці, які прийшли 1 травня на Софійський майдан, голова Української Республі-

канської Партії Михайло Горинь. Це зібрання під гаслом “Україну об'єднують діти!” провело Об'єднання Демократичних Партій України.

Маніфестація почалася вранці з покладення квітів до підніжжя пам'ятника Тарасові Шевченку. Потім колона демонстрантів під синьо-жовтими державними прапорами рушила до Софійського собору, де й відбувся мітинг. Виступаючи на ньому, голова НРУ В'ячеслав Чорновіл наголосив на необхідності проведення більш радикальних перетворень з тим, щоб вивести державу з кризи. Для цього, на його думку, потрібно, насамперед, замінити керівництво Верховної Ради, а якщо це не вдасться — то й розпустити сам парламент. В. Чорновіл висловився також за негайне прийняття закону “Про державну владу та місцеве самоврядування в Україні”. “Тільки тоді можна буде реально говорити про розподіл різних гілок влади”, — підкреслив він.

На зібранні виступили представники й інших демократичних партій. Після мітингу відбувся святковий концерт.

ЗУСТРІЧ ФІЛАТЕЛІСТІВ І НУМІЗМАТИКІВ

Скрентон, Па. — В дні 20-21-го травня ц.р., на Верховині відбудеться чергова зустріч українських філателістів і нумізматиків, що дає можливість обміну, продажу і купівлі українських поштових марок і грошей.

Зустріч влаштує Українське Філателістичне і Нумізматичне Товариство і запрошує на неї усіх, хто цікавиться названими справами. Це також дає кожному нагоду поповнити власну колекцію.

Резервувати кімнати на Верховині можна телефонічно (ч. тел. 914-856-1323). Учасники зустрічі одержать спеціальну знижку.

Найсучасніша Фінансова Установа

1-й Український Федеральний Щадничий Банк “ПЕВНІСТЬ”

з найбільшою зручністю, безпекою і швидкістю полагоджують для Вас:

ощадні, чекові, пенсійні та різдвяні конта, сертифікати, державні бонди, різноманітні позички, вогнетривкі скриньки, а також:

- ❖ ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ "AMERICAN EXPRESS"
- ❖ КРЕДИТОВІ КАРТКИ "MASTER CARD"
- ❖ АВТОМАТИЧНИЙ ТЕЛЕР -- працює вдень і вночі

Бюра й агенції при банку “Певність” для Вас полагоджують:

- ❖ ПОДОРОЖНІ СПРАВИ -- квитки, готелі тощо
- ❖ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАЙНА І ПОЗИЧОК
- ❖ ГРОШІ І ТОВАРИ ДО ПОЛЬЩІ -- через П.К.О.

З Вашою участю ми служимо Українській громаді!

1-ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

936 N. Western Ave., Chicago, IL 60622

☎ (312) 772-4500

820 N. Western Ave., Chicago, IL 60622

☎ (312) 276-4144

5670 N. Milwaukee Ave., Chicago, IL 60646

☎ (312) 631-8350

2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL 60008

☎ (312)991-9393

Оселя УБСоюзу "Верховина"

P.O. Box 210, Glen Spey, NY 12737

Tel.: (914) 856-1323

Приймає зголошення працівників
на літній сезон 1995 р.

Потрібно:

1. Господаря
2. Персонал до кухні
3. Жінку для прибирання кімнат
4. Працівників до загальної праці
5. Lifeguard - при басейні
6. Бартендера
7. Перебрання "Snack Bar" (згідно з умовою)

Зацікавлених просимо звертатися
на подану вгорі адресу.

Guest Editorial

By Konstantyn Moroz

Ukraine and the World

Part IV of IV

5. The role of the Diaspora and U.S. statesmen in fostering strengthening of a stabilizing factor in Europe.

I have a personal attitude on Ukraine's orientation towards integration with the West. I assign special importance to her relations with her neighbors in Europe, with the countries of western Europe, and to Ukrainian-American relations. From time to time, the views of certain interested political circles of Russia regarding the Euro-Asiatic region, and certain other views, are disseminated in Ukraine. Without belittling the necessity of having close contacts with Russia. I think that one, nevertheless, must seek market experience and current technologies in contacts with the West.

Ukrainian foreign policy developed in that direction as well. Its legislative foundation was laid in documents during the first year of independence. But it was precisely this that caused pressure and threats to Ukraine on the part of Russia. The West should recognize the error of its position towards Ukraine. Confusion, sometimes even appeasement of Russian ambitions, leave Ukraine alone with a much more powerful neighbor and one that, frankly speaking, desires to bring Ukraine under its rule. It is my opinion that even now, the West does not understand how real this threat is.

We hear much, especially in connection with the nuclear disarmament of Ukraine, about how the West is interested in a strong, independent Ukrainian state. Why, then, do we not see corresponding support of it along this path? Some say that the reason is the absence of tangible economic reform. But where are they to come from when

Ukraine is in a deep financial and economic crisis while Russia, taking advantage of the West's silence, is doing everything in her power so that either we might never survive this crisis, which would certainly lead to social unrest after which she would "rescue" us, or that Ukraine should apologize for her "misdeeds" and beg for her protection.

If such a scenario is convenient for the West, then its policy is understandable. But if it is not, then the West must act accordingly. It is probably already axiomatic that an independent, powerful, democratic Ukraine makes Russia as an empire impossible, and conversely, as soon as Russia swallows up Ukraine, she becomes an imperial super-state, with her foreseeable inclination towards a renewed cold war. I do not think that this would please the peoples of the developed countries.

I also have a personal attitude towards the Ukrainian Diaspora — people who at least have lived in the free world, have kept a love for the land of their fathers in their hearts, and have raised their children as Ukrainians, probably even to the fourth generation. These people have borne our country's desire for freedom and independence; they have certainly made an essential contribution to the realization of these dreams.

In my view it is also difficult to overestimate the role of the Ukrainian Diaspora in these difficult times for our state — times in which one can say without exaggeration that its fate is being decided. Today we are faced with the question of whether we shall be able to gain the West's genuine attention to Ukraine and, with its help, through financial support, to

correct the situation; with its help, to create the conditions in which Ukraine's potential for statehood will be apparent. Otherwise it may turn out as in the past: through the efforts of today's socialists, the idea of statehood will ultimately be discredited, the people will be disillusioned, and the state shall cease.

And yet, whether we wish to admit it or not, today there are enormous opportunities for influencing the situation in Ukraine for the American government as well as for the Ukrainian Diaspora, which are almost untapped. Even more distressing is the fact that at times, this influence has shaped its development in a negative direction.

Historically, Ukraine has consisted of two parts: western and eastern. The issue of her unity has always been both a path to reconciliation, and a major problem. The problem lay in the fact that the two constituents of a single country were always under the influences of different political and social formations. It has been so up to the present. Ukraine's declaration of independence raised this influence to a significantly new level. Accordingly, both the reaction of the people in Ukraine, and its consequences, become much more important. Russia seeks to keep Ukraine, to put it mildly, in her sphere of influence by influencing the people of the eastern regions. The Ukrainian Diaspora naturally relies on the western regions. The greater the activity of the influencing parties, the greater the difference among the political positions of people in the various regions of Ukraine.

From time immemorial, the personal interests of the ruling elite

have led to the division of our lands. In order to achieve their aims, even religion was harnessed to political interests. Today we observe the same thing in Ukraine's relations with Russia. The Diaspora is a powerful lever in preventing the former "elder brother" from prevailing in these relations. But the Diaspora should not cause their aggravation by constantly working only with its favorite regions. Galicia is not yet all Ukraine. And it is very good that many have come to understand this.

Official U.S. policy towards Ukraine also plays, and in the future could play, either a positive or a negative role. By appeasing Russian ambitions, which grow from time to time, the U.S. government encourages conflict between the western and eastern regions of Ukraine.

Should support for Russia in her aspiration to swallow up Ukraine lead to the practical realization of these plans, or should a provoked internal conflict become a pretext for intervention by Russian "peacemakers," civil war in Ukraine, with all its consequences for Europe, will be inevitable.

Thus, the most important task is to foster the creation of an appropriate political situation in our homeland — a situation that lays the basis for stability in Ukraine as the proceeds along the path to democracy. Today, an investment in the political stability of Ukraine is the best and most promising investment in the stability of Europe as a whole.

And the Ukrainian people's desire for freedom and independence shall not die and shall not perish, whatever losses and sufferings we may have to endure.

By Gabriel H. Gluck

Minutes Could Mean New Life

Surgery at Overlook may enable Ukrainian boy to walk

Pavlo Levkiv is only 6, but the Ukrainian youngster may find that a three-minute operation last week at Overlook Hospital in Summit will prove to be a major turning point in his life.

Pavlo, who has cerebral palsy, came from his native Kyiv to see Dr. Roy Nuzzo and begin a once unthinkable medical journey that will ultimately enable him to walk.

For nearly 17 years, Nuzzo, a pioneer in muscle surgery for

some day.

"He has to have a lot of therapy, because he has a lot of problems, not only in his legs, but in his hands and arms and shoulders," Levkiv said. "It is difficult for him to feed himself and dress himself. All these kinds of movements are hard for him. But our major concern was his walking. Because of this, he could not go to school in Ukraine."

In time, Pavlo may see bene-

Photo by Wally Hennig

Dr. Roy Nuzzo entertains Pavlo Levkiv at Overlook Hospital in Summit before the special surgery on the 6-year-old from Ukraine.

children with CP, has worked to perfect the procedures to the point that, in many instances, a child's case can be handled in the same-day surgery unit.

In fact, it took far longer to anesthetize and scrub Pavlo in preparation for his surgery last Tuesday than the actual procedure, which took three minutes, Nuzzo said.

Pavlo's father, Serhij, is a visiting professor at the New Jersey Institute of Technology and has been here for the past year. While his family remained in Ukraine, he brought a videotape of his son to show doctors here to find out what, if anything, could be done.

Levkiv said that officials at the state cerebral palsy association recommended he contract JFK Pediatric Rehabilitation Program in Edison. Officials there, who work with Nuzzo regularly, then asked the Westfield physician to evaluate the case.

Nuzzo waived his surgical fee, as did Overlook for the related hospital services; the JFK rehabilitation program offered to provide the youngster post-operative therapy for free, and Alexander Altman, an executive with WPI Group in Manhattan, which does business with former Soviet bloc countries, paid the airfare here for Levkiv's wife, daughter, and Pavlo.

Levkiv, who is here on a research grant to study electrical engineering theories, said he never could have afforded all the costs involved in getting his son here to be treated.

"I am very grateful," he said.

Pavlo had been able to walk distances of about 100 yards before the strain was just too much.

"He could not walk long distances," his father said, "All his movements were very stiff because his muscles were very tight."

"You can see when he walks, that he is not normal. His legs became deformed because of this. He did not put his legs on his heels, so his legs, trying to find a comfortable position, became more and more deformed on the inner side."

Following the operation, which lengthened Pavlo's leg muscles, his legs were put into light plastic casts to force his feet to return to the proper position.

Levkiv said the family hopes the operation and therapy will enable Pavlo to walk normally

fits from the operation that extend beyond simply walking.

Nuzzo has found that when a muscle is lengthened, the muscle's improved functioning begins to affect the other muscles in its group, and they then start to improve. The improvements actually begin to spread through the body, Nuzzo said, noting that it is not unusual to find that a youngster's speech will also get better.

"It doesn't take a lot of abnormality to produce a large amount of dysfunction," he said.

The actual cause of spasms is "not in the brain, as everyone thinks, 'but in the spinal chord,'" Nuzzo said, noting that the operation starts "an echo in the central nervous system."

The operation is not a panacea, he cautions, but it is the No. 1 operation for eliminating the spasms in children that is caused by cerebral palsy. And usually when youngsters go through a growth spurt around the age of 10, they require another operation.

Nuzzo also has found that it is better to get children when they are young, before they learn all their "work around," the compensations they will do, just as Pavlo has done, bringing pressure to bear on the wrong parts of their feet.

Because this surgery is unavailable in Ukraine, as well as in many other parts of the world, Pavlo would have gone untreated.

Levkiv said that the day after the surgery, his son was sore and he cried a lot. "It was difficult," he said. But by the end of the week, "he was okay."

Nuzzo said it's going to take Pavlo a while to get his "land legs" because of his sensory problems, which frequently accompany cerebral palsy cases. Youngsters with CP many times cannot distinguish between the differing surfaces they are walking on.

"They can be leaning at 45 degrees and not realize it. They have no sense of where the ground is," Nuzzo said.

The time it takes for a youngster to improve can vary greatly.

"For some kids it's years, for some it's days," Nuzzo said, recalling an operation on a youngster from New Zealand. "He had never walked and after a five-minute operation, he was running around." Reprinted from *The Sunday Star-Ledger*, March 19, 1995

Let the Games Begin

(Philadelphia)- Over seventy golf enthusiasts, hailing from all parts of the United States have registered to compete at the Pre-Olympic Sports Jamboree which will be held at the Tryzub Sports Center in Horsham, PA during the Memorial Day Weekend. On Saturday, May 27, golfers will be teeing-off at Center Valley Golf Club in Allentown, PA. On Sunday, May 28, competitors will resume driving and putting at the Eagle Lodge golfing facilities in Philadelphia.

Soccer enthusiasts, who will have the opportunity to watch teams from the U.S. and Canada compete for medals, will also be near to a special exhibition game between the Zhupan team from

Ukraine and the Chornomorska Sich team from New Jersey which will take place at 3:30 PM on Saturday, May 27, at Tryzubivka.

The Regional Ukrainian Olympic Committee of Philadelphia is hoping for a high for the fund raising event that is expected to draw spectators from Ukrainian communities throughout the United States as well as non-Ukrainian sports enthusiasts from the Philadelphia area. Committee members are certain that all guests will enjoy the competitions, the food and the entertainment. Souvenir charts and hats with the Jamboree logo have been ordered for the event and will be on sale at Tryzubivka during the festivities.

By Katja Pylyshenko

Students Host Ukrainian Days and Nights in Columbus

Columbus - The Ukrainian Students Organization (USO) of The Ohio State University is flourishing under the new direction of a unique group of students committed to preserving their cultural identity.

In the three years since the reactivation of the USO, the students have taught workshops in pysanka painting, bandura, and Ukrainian dance. Other events have included a weekend field trip to Cleveland which featured tours of the Ukrainian museum, churches rich in architecture and various landmarks. Last summer five USO members ventured on a backpacking trip through the Karpaty mountains. This past year the USO was proud to help Mykola Soroka, an exchange scholar from Kyiv and member of USO, exhibit his work at the Ohio State University, and also to host a dinner-reception for the Ukrainian Mayoral delegation attending the United Nations Trade Conference in Columbus.

The USO has an active and diverse membership of over 30 students from around the United States, Canada, Ukraine, Romania, and Russia, whose purpose it is to broaden awareness within central Ohio about Ukraine and to provide a community of support for Ukrainian students. With these goals in mind the USO is hosting a weekend, celebrating Ukrainian culture: Ukrainian Days (and Nights) at OSU, May 18-21, 1995.

The weekend will begin with public forum featuring Dr. Myroslava Ciszewycz and Dr. George Kulchytsky discussing the topic "Ukraine Today." Later that evening the USO will host a "Pub Night" to welcome all out of town guests.

Saturday will feature a volleyball tournament for Ukrainian teams from around the United States and Canada. Following the volleyball event will be a dinner and Zabava. The evening will be accented by the sounds of Music Works. The weekend will culminate in a concert featuring the Kobzari Ensemble of the Ukrainian Bandurist Ensemble and the Kashtan Ukrainian Dancers.

The USO welcomes all those interested in volleyball, dancing and celebrations, to join in the fun! Volleyball teams (six players, minimum two female) should apply as soon as possible to take advantage of special weekend package rates! For more information call Oleh Mahlay at (614) 297-8776 or E-mail to: {ukiclub@postbox.acs.ohio-state.edu}.

Major Ukrainian sale in May 1995

Rare Ukrainian collectibles are being offered at a May 1995 auction. Some 600 lots of infrequently seen material will be sold by the Ukrainian Philatelic and Numismatic Society (UPNS). This auction will mark the 23rd year of these sales, which feature Ukrainian collectibles exclusively.

The highlight of this 66th sale is a large selection of 1920 Courier Fieldpost issues. There is also a large assortment of Rimini Prisoner-of-War Camp stamps and Displaced Persons Camp stamps.

Most of the auction will consist of trident-overprinted stamps from many regions, including many scarce varieties known to have been produced in very limited quantities. Some of these overprints were applied by hand made

wooden devices and are extremely rare, known in two or three copies. Hard to find Poltava overprints, are especially plentiful in this auction.

In addition, the sale will offer more than a dozen scarce local bank notes. Some of these notes have up to three hand signatures and one is unlisted in catalogs.

To obtain a copy of the illustrated and well-described auction catalog, please send \$0.50 in stamps or coins for postage and handling to:

Mr. V. Zabijaka

PO Box 3711

Silver Spring, MD 20918

Do not miss this excellent opportunity to preview this fascinating accumulation of Ukrainian philatelic and numismatic history.

XX ANNUAL YOUTH FESTIVAL
at the UFA Resort and Youth Center
"Verkhovyna" Glen Spey, NY - July 14, 15, 16

Ukraine's Chernobyl Death Toll Tops 125,000

Over 125,000 people died in Ukraine between 1988 and the end of 1994 as a consequence of the Chernobyl accident, ITAR-TASS news agency reported, quoting acting Ukrainian Health Minister Andrey Serdyuk.

Serdyuk told a Kyiv news conference that 532 of those who took part in cleanup operations immediately after the accidents died in 1994 alone. He said that the disease rate amongst the 432,000 people involved in the clean-up

had "reached 1,400 %", the agency reported.

Over 60% of Ukrainian citizens who were children and teenagers at the time of the accident and lived on contaminated land run the risk of developing malignant goiter. Serdyuk said the accident has caused increased ill-health amongst children, who suffer mainly from diseases of the blood and the nervous, digestive and respiratory systems.

Verkhovna Rada Appeals to EU and G7 for More Aid

The Ukrainian Verkhovna Rada adopted a resolution endorsing the tenor of its appeal to the European Union's parliamentarians and G7 urging their greater assistance to Ukraine in its bid to overcome the Chernobyl aftermath.

The document states the nuclear accident's scope, magnitude and aftermath as unprecedented in modern history with the affected territory exceeding 40,000 sq. km, and locating over 2,200 populated places.

The document states the number of Chernobyl-affected persons at over 3 million cases including about million infant and children cases.

Despite the early moves to evacuate residents from the contaminated areas, over 2.4 million people continue to dwell within the harmful/hazardous contamination zones.

A total of 160,000 residents have been resettled since 1986, which required several dozens of settlements to be newly constructed.

The document further states the prevalent trend toward the population's deteriorating health standards vis-a-vis drastic shortages of clean foods and potable water. This is why the number of disabled

persons among the populace has steeply grown of late with the mortality rate at its highest level yet.

The VR appeal further lists the authorities' moves to eliminated the nuclear accident's lingering consequences and describes the effort too heavy a burden for the national economy to bear single-handedly unassisted. Among other things, it has had a decelerating effect on the radical economic reform's progress.

The VR appeal expresses resentment about the leading nation's effort focused primarily on demanding the Chernobyl Nuclear Power Plant's dismantling and shut-down without due consideration of the formidable task's real dimensions, technical and financial implications.

The document pledges Ukraine's strict abidance by its nuclear disarmament commitments, and urges the West's greater technical, financial and material aid to Ukraine with the Chernobyl NPP and its 30 km safety belt offered as a unique testing ground and laboratory to develop efficient decontamination technologies, which might attract the world's finest minds and which could benefit both Ukraine and the world community as a whole.

UTUF's Bill on Poverty Line

The Ukrainian Trade-Union Federation, UTUF, is reported to have submitted its draft law to the Verkhovna Rada of Ukraine, which deals with the delicate subject of determining what the poverty line for Ukraine should amount to in terms of the devalued national monetary unit's amounts to enable Ukrainian families to survive under the economic crisis conditions.

As UTUF experts have calculated, an average Ukrainian family consisting of two bread-winners, a

pensioner and a child should have had the minimal monthly budget of 16 million karbovanets in February 1995 to meet the most essential physiological nutrition requirements (one individual needed 2,601,000 karbovanets to meet his/her vital food requirements in February).

The UTUF-sponsored bill sets the February minimum of subsistence at three million krb. per person per month to be subject to further raises depending on the inflation rates in Ukraine.

Kuchma Decrees to Institute Ukraine's State Treasury

With a view of ensuring efficient control over the national budget of Ukraine and its performance, as well as greater efficiency of the available money resources application President Leonid Kuchma issued a decree to institute the National Treasury of Ukraine under the auspices of the Finance Ministry.

The National Treasury's ramified system will be composed of the Main Agency and local territorial bodies located in the Crimean Autonomous Republic, administrative region, Kyiv and Sevastopol cities, with their submits located in administrative districts, cities,

city districts, towns and townships.

Both the Treasury and its bodies will have the corporate body legal status and will thus possess diverse accounts in Ukrainian banks and seals with the national coat of arms bearing their specific denominations.

The presidential decree states the National Treasury's major tasks as organizing the national budget's implementation, management of the budgetary resources including those in foreign currencies, as well as control over extra budgetary funds within the endorsed expenditure limits, financing of budgetary outlays, etc.

Czech and Ukrainian Heads Sign Bilateral Treaty

President Leonid Kuchma's state visit to Czechia ended on April 26 with the signing of a broad treaty of bilateral cooperation and friendship between Ukraine and Czechia.

Commenting on the document immediately after the signing ceremony in Prague, Leonid Kuchma said that it was specifically pertained to active political, trade and economic relations between the two nations.

The treaty will mold Czech-Ukrainian relations for a decade.

Speaking at a closing press conference in Prague both, Václav Havel and Leonid Kuchma, praised the talks as very successful.

The two presidents said they had exchanged opinions on European security and the contingent's future, as well as NATO's expansion prospects.

sion prospects.

They were emphatic and unanimous in stating the two nations' determination to rule out any new "iron curtains" in Europe, as well as attempts to revise the existent borders.

Mr. Kuchma also stated Ukraine has no principle objections against NATO's expansion projects, but does not wish to become a sort of a buffer-nation between NATO and the Tashkent Agreement on CIS collective security.

The talks also dealt with the crucial issue of Ukraine's integration into the European structures.

The Czech President stated he envisions Ukraine as a major European state, whose bid to a full-fledged membership in the Eurocouncil and acceptance to the Central European Initiative should be and will be supported by Czechia.

Rally in Kharkiv Demands Swift Reforms and an End to Anti-Ukrainian Activities

Kharkiv: "To initiate a no-confidence motion in the Supreme Council; to begin active reforms in the economy; to ensure proper supervision over the privatization process; to appoint professionally trained, patriotically-oriented people with high moral standards to state posts and to ban parties whose activities violate the Ukrainian constitution and are aimed at fighting the state" - a resolution with these demands was adopted at a rally held in Independence Square on 26th April.

Ivan Drach (former Rukh Chairman), Dmytro Pavlychko (former Chairman of a Parliament

Commission), Mykhaylo Horyn (Chairman of Ukrainian Republican Party), Vitaliy Zhuravskyy (Chairman of Ukrainian Christian Democratic Party), Larysa Skoryk (Chairwoman of Nationwide People's Movement of Ukraine) and other well-known political and public figures of Ukraine from the eastern and western diaspora (as received) attended the rally and made speeches.

The participants in the rally laid flowers at the commemorative piques in memory of the victims of the Chernobyl accident, victims of the Stalinist repression and the 1932-33 Great Famine.

Ukrainian Anti-Monopoly Committee Pledges Support for Competition

Speaking at a press conference in Kyiv on April 27, Oleksandr Zavada, chairman of the Anti-Monopoly Committee, stated his committee's major goal is to establish and promote competition in Ukraine, though, as he asserted, no nation could boast of having a market economy in its pure form.

According to Mr. Zavada, the Anti-Monopoly Committee is finalizing a draft law, which is designed to draw a line between the Ukrainian State controlled sectors

and those to be to be run along competitive lines.

The draft law reportedly has built-in mechanisms for controlling natural monopolists.

As Mr. Zavada further disclosed, the Anti-Monopoly Committee has surveyed over 1,200 industrial commodity groups and compiled a list of Ukrainian enterprises, which are monopolists on Ukraine's all-national market. About 250 production association have been scrutinized.

Kravchenko Meets with UN Narcotic Experts

Committee Chairman, Yuriy Kravchenko, met in Kyiv with experts from the UN Committee for Narcotic Drugs, currently on a working visit to Ukraine.

The expert group included Italian Prefect in charge of fighting drug trafficking and Piedro Soggi and British regional police adviser Brian Greives.

Kravchenko informed his guests about major trends and development prospects of the Ukrainian Custom Service, in particular, its efforts to curb trans-border drug trafficking.

According to Mr. Kravchenko, in the first quarter of 1995 alone Ukrainian custom officers confiscated 1,700 kilograms of drugs versus 1,500 kilos in 1994.

The drastic growth might be

interpreted as both the result of the Ukrainian custom service's more efficient work and the sharp increase in trans-border drug trafficking.

West European nations are reported as increasingly worried by the latter possibility, prompting the UN experts to pledge greater and more purpose oriented aid to Ukraine from the coffers of the UN. This would include advisory assistance, training Ukraine's Customs Personnel, and sending some advanced equipment to Ukrainian Custom Agencies to improve performance.

The expert group voiced their desire to pay a familiarization visit to one of Ukraine's regional Custom-Bureau.

NBU's Major Objective Is the Monetary Unit's Stabilization

On April 27, a two-day seminar opened in Kyiv to focus on local self-government/banks' interactions in financial-credit relations.

The workshop is sponsored by the National Bank of Ukraine, Ukrainian Foundation for the Promotion and Establishment of Local Regional Self-government, the Finance Ministry's Research Institute, and the Ukrainian Association of Local and Regional Governments.

Speaking at the opening session NBU board Vice-President, Victor Kravets, warned local and regional administration officers against "cheap" credits, and said

that thanks to aid from the World Bank and industrially developed nations Ukraine succeeded in regaining control over money circulation.

Mr. Kravets stated the National Bank's major objective as the national monetary unit's stabilization and dispelled fears over NBU's alleged aid to place itself above power to become "a state within the state."

Ukraine's deputy minister of economics Volodymyr Naumenko spoke about some topical aspects of the National Program for Ukraine's economic and social development in 1995.

NEWS BRIEFS

Crimean Deputy Parliament Speaker Doubts the MPs' Ability to Adopt New Constitution

Speaking in an interview to Ukrinform's correspondent in Kyiv on April 27 Crimean Supreme Soviet Deputy Chairman, Vladimir Klichnikov, said that the Ukrainian Verkhovna Rada's radical step to disband the Supreme Soviet of Crimea would be most undesirable, though, as Mr. Klichnikov admitted, the autonomous republican parliament is hardly likely to display either ability or willingness to draft and adopt a new constitution for Crimea.

Pustovoitenko Leads a Mission to Simferopol and Yalta

On Friday, April 28 Valeriy Pustovoitenko, Minister of the Cabinet, arrived in Simferopol, Crimea's capital, heading a government working group.

The latter's mission was stated as attendance in Yalta, South Crimea's major health resort, of an April 29 session, which was expected to discuss some topical problems involving the opening holiday season in Crimea, once the Soviet Union's most coveted and prestigious maritime balneological health resort belt.

Small Business

Congress Closes in Kyiv

On April 28, The International Congress of Small Businesses closed in Kyiv having completed its three-day session.

Sponsored by the Ukrainian League of Small and Medium Businesses and the presidential administration, the Congress heard speeches made by Western researchers and businessmen and Ukrainian CEOs and government officials.

The Congress reportedly resulted in numerous contracts between Ukrainian and Western firms and business contracts established by potential partners in Kyiv.

Ukraine's Armed Forces to Number 400,000 Before the End of 1995

Radio Ukraine - Representatives of the Ukrainian Defense Ministry announced at a press briefing that the development of the Ukrainian army was continuing in accordance with national legislation, international agreements, Ukraine's geopolitical interests and economic realities. It was envis-

aged that by the end of 1995 the numerical strength of Ukraine's armed forces would not more than 400,000 men. This approach corresponded to the world practice of establishing a correlation between the entire population of a country and the number of servicemen, the Defense Ministry noted.